

Stanisław Szufel, Ferdynand Rymarz, Juliusz Leszczyński, Alicja Korsak-Sołdatow, M. Gąsiewski, T. Badowski, Mieczysław Cincio, A. Konopka

---

Kronika

Palestra 25/5(281), 124-162

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA**I. Kronika centralna****1.****Wizyta Prezydium NRA u sekretarza KC PZPR**

W dniu 29 grudnia 1980 r. członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Kazimierz Barcikowski przyjął Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, którego członkowie przedstawili aktualne problemy i postulaty środowiskowe oraz poinformowali o przygotowaniach związanych z Ogólnopolskim Zjazdem Adwokatów w dniach 3—4 stycznia 1981 r. w Poznaniu, prze-

kazując jednocześnie tow. K. Barcikowskiemu zaproszenie do udziału w tym Zjeździe.

W bezpośredniej wymianie poglądów omówiono i wskazano środki i formy dalszego działania adwokatury dla umocnienia jej pozycji w ochronie porządku prawnego oraz podniesienia kultury prawnej społeczeństwa.

2.**Przekazanie uchwał Zjazdu Adwokatów Radzie Państwa i innym adresatom**

Przewodniczący Rady Państwa prof. Henryk Jabłoński skierował do Prezydium NRA pismo z dnia 25.II.1981 r., wyrażające podziękowanie za przesłanie uchwały Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów i zawierające informację, że przekazał ją Komisji Prawnej Rady Państwa w celu rozpatrzenia.

Podziękowania za przesłanie uchwały Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów nadeszły również od Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz od Sekretarza Generalnego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Pisma te Prezydium NRA przyjęło do wiadomości.

3.**Udział Prezydium NRA w posiedzeniu Prezydium CK SD**

W dniu 18 grudnia 1980 r. odbyło się posiedzenie Prezydium Centralnego Komitetu SD z udziałem Prezydium NRA.

Po przedstawieniu przez członków Prezydium informacji o sytuacji w adwokaturze oraz o celach i założeniach Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów Prezydium CK SD potwierdziło znaczenie adwokatury w procesie odnowy,

która powinna się realizować przez procesy społeczno-gospodarcze i pracę wszystkich obywateli, w tym także środowiska adwokackiego jako gwaranta praworządności.

Należy podkreślić bardzo dobrą atmosferę tego posiedzenia i rzeczowość wypowiedzi gospodarzy, wskazującą na dobrą znajomość poruszanej problematyki.

4.**Powstanie Stowarzyszenia Radców Prawnych w Polsce**

W dniu 20 stycznia br. odbył się w Krakowie I krajowy Zjazd 129 delegatów z całego kraju nowo powstałego zarejestrowanego Stowarzyszenia

Radców Prawnych w Polsce z siedzibą w Krakowie.

Uchwalono program pracy Stowarzyszenia, podkreślano konieczność

współdziałania wszystkich środowisk radców prawnych dla przygotowania ustawy o obsłudze prawnej i samorządzie radców prawnych, doskonalenia obsługi prawnej, zapewnienia praworządności w kraju i ugruntowania praw obywateli. Omawiano udział radców prawnych we wprowadzeniu reform gospodarczych.

Komisję do spraw radców prawnych Naczelnej Rady Adwokackiej reprezentowała na zjeździe adw. Maria Staniszkis.

Wybrano 33-osobowy Zarząd Główny Stowarzyszenia.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki przesłał na ręce nowo wybranego prezesa Stowarzyszenia, wicedziekana Krakowskiej Rady Adwokackiej adw. Jacka Żuławskiego telegraficzne serdeczne gratulacje oraz życzenia owocnej pracy Stowarzyszenia, deklarując współpracę adwokatury w realizacji jego celów i programu.

5.

Adwokaci w Komisji nowelizacji ustawodawstwa karnego

Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1980 została utworzona Komisja do opracowania propozycji zmian kodeksu karnego, kodeksu postępowania karnego i kodeksu karnego wykonawczego oraz ustawy o opłatach sądowych w sprawach karnych.

Do składu osobowego powołanej Komisji, mającej przygotować wnioski nowelizacyjne do omawianego kompleksu ustaw, weszli obok przedstawicieli nauki, sądownictwa, prokuratu-

ry i służby penitencjarnej również przedstawiciele adwokatury w osobach: adw. Macieja Dubois, dziekana Rady Adwokackiej w Warszawie, adw. dra Kazimierza Łojewskiego (Izba warszawska), adw. dra Romana Łyczynka (Izba szczecińska) i adw. dra Władysława Pocięja (Izba warszawska).

Pierwsze posiedzenie odbyło się w dniu 22 grudnia 1980 r. pod przewodnictwem wiceministra sprawiedliwości T. Skóry.

6.

Odnaczenia adwokatów odznaką „Adwokatura PRL”

Na posiedzeniu w dniu 15 marca br. Prezydium NRA postanowiło przyznać Złotą Odznakę Adwokatura PRL:

— adw. Juliuszowi Pomorskiemu w związku z 50-leciem wykonywa-

nia zawodu adwokata i 85 rocznicą urodzin,

— adw. Marii Staniszkis za szczególne osiągnięcia w pracy społecznej w adwokaturze,

— adw. Henrykowi Pielńskiemu za szczególne osiągnięcia w pracy społecznej w adwokaturze.

7.

Nominacje profesorskie w dziedzinie nauk prawnych

W dniu 15 kwietnia br. Przewodniczący Rady Państwa prof. Henryk Jabłoński dokonał uroczystego wręczenia w Belwederze kilkudziesięciu pracownikom naukowym nominacji

profesorskich, które w dziedzinie nauk prawnych otrzymali:

1) tytuł profesora zwyczajnego: Karol Jońca z Uniwersytetu Wrocławskiego, Andrzej Komar z Uniwer-

sytetu Poznańskiego i Feliks Siemiński z Uniwersytetu Poznańskiego;

2) tytuł profesora nadzwyczajnego:

Władysław Rozwadowski z Uniwersytetu Poznańskiego i Leon Chełmicki-Tyszkiewicz z Uniwersytetu Śląskiego.

8.

Adwokaci w składzie osobowym naczelnych władz Stronnictwa Demokratycznego

Na XII Kongresie SD wybrano 29 osób z wykształceniem prawniczym, w tym także kilku adwokatów. A oto lista wybranych:

Adwokaci wybrani do Komitetu Centralnego SD:

- adw. Lech Gąsewski (Łódź)
- „ Janusz Bystrzanowski (Tarnów)
- „ Bogdan Sawicki (Konin)
- „ Lucjan Sobolewski (Legnica)

Adwokaci wybrani do Centralnego Sądu Partyjnego SD:

w tym w prezydium Sądu:

- adw. Janusz Ilasz (Włocławek)
  - „ Jerzy Marski (Szczecin)
  - „ Rafał Aksman (Kraków)
- w samym sądzie:
- adw. Piotr Glados (Kędzierzyn)
  - „ Stanisław Kuchta (Wrocław)
  - „ Włodzimierz Wleciał (Dąbrowa Górnicza)

Adwokat wybrany do Centralnej Komisji Rewizyjnej:

- adw. Zygmunt Szostak (Opole)

II. Z życia Izb Adwokackich

Izba białostocka

1. Narada kierowników zespołów adwokackich. Z inicjatywy Rady Adwokackiej w Białymstoku odbyła się dnia 15 listopada 1980 r. w lokalu Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku narada zespołów adwokackich Izby białostockiej.

Zebrań otworzył dziekan Rady adw. Ireneusz Boliński, który uzasadnił potrzebę zwołania takiej narady. Potrzeba ta wynikła w związku z zachodzącymi w Polsce przemianami w dziedzinie życia społecznego, politycznego i gospodarczego. Przebiegający proces odnowy nie może omijać środowiska adwokackiego. Następnie dziekan Boliński poinformował zebranych o przebiegu plenarnego posie-

dzenia Naczelnej Rady Adwokackiej w Grzegorzewicach w październiku 1980 r. Omawiając przygotowania do Krajowego Zjazdu Adwokatury Polskiej, dziekan przedstawił wynikające w związku z tym zadania.

Po wystąpieniu dziekana Bolińskiego wywiązała się ożywiona dyskusja, w której poruszono szereg spraw korporacyjnych, a także sprawy wynikające z aktualnej sytuacji politycznej i społecznej kraju. Między innymi adw. Stanisław Krasowski z Łomży postulował podporządkowanie adwokatury nie Ministrowi Sprawiedliwości, lecz Radzie Państwa, a także opowiedział się za likwidacją szeregu małych sądów wojewódzkich. Adw. Witold

Neuman z Zespołu Adwokackiego w Elku wyraził krytyczne uwagi pod adresem Rady Adwokackiej w Białymstoku. Zabierający w dalszej kolejności głos adwokaci: Leon Karczun z Bielska Podlaskiego, adw. Ryszard Koziara z Białegostoku i adw. Jerzy Korsak z Białegostoku poruszyli w swych wystąpieniach zagadnienia związane z zachodzącymi w kraju przemianami oraz sprawy korporacyjne. Adw. Stanisław Kostka z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku zaproponował zebraniem, aby zwrócili się z apelem do wszystkich członków Białostockiej Izby Adwokackiej o dokonanie zbiórki pieniężnej na fundusz budowy „Pomnika Stoczniozca” w Gdańsku. Propozycja ta została poparta przez większość kolegów, którzy zabrali głos w dyskusji.

Następnie adw. Stanisław Kostka odczytał projekt apelu do wszystkich adwokatów Izby białostockiej następującej treści: „Uczestnicy zebrania kierowników zespołów adwokackich Izby białostockiej zebrani w dniu 15 grudnia 1980 r. postanowili wystosować apel do Walnego Nadzwyczajnego Zgromadzenia członków Białostockiej Izby Adwokackiej o wyrażenie poparcia dla NSZZ „Solidarność” w działalności zmierzającej do odnowy życia politycznego, społecznego i gospodarczego kraju”. Powyższy apel został przyjęty przez zebranych w przedstawionej wersji.

Na zakończenie obrad dziekan Boliński dokonał podsumowania dyskusji i odpowiedział na szereg zgłoszonych w dyskusji wniosków i uwag.

2. Narada Patronów aplikantów. Dnia 29 listopada 1980 r. odbyła się w lokalu Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku narada patronów aplikantów adwokackich i wykładowców szkolenia aplikantów Białostockiej Izby Adwokackiej. W naradzie udział wzięli również wszyscy aplikanci Izby. Naradę prowadzili

dziekan adw. Ireneusz Boliński i kierownik szkolenia aplikantów adw. Zbigniew Hrobaczewski. Podkreślili oni szereg nieprawidłowości występujących w praktyce szkolenia aplikantów. Główne niedociągnięcia występują na tle stosunku: aplikant—patron. Swymi uwagami na ten temat podzielili się także patroni aplikantów i sami aplikanci.

W czasie narady odbyło się uroczyste ślubowanie nowo przyjętych aplikantów adwokackich. Ślubowanie na ręce dziekana WRA złożyli aplikanci: Michał Boryna, Zdzisław Kiszkiel i Marek Koralewski.

3. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Izby. Dnia 14 grudnia 1980 r. odbyło się w sali Sądu Wojewódzkiego w Białymstoku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Białostockiej Izby Adwokackiej. W zgromadzeniu uczestniczyło 110 adwokatów i aplikantów adwokackich. Obrady otworzył dziekan Rady adw. Boliński, który w swym wystąpieniu omówił bieżące sprawy Izby oraz główne problemy zawarte w postulatach zgłoszonych przez białostockie środowisko adwokackie na ogólnopolski Zjazd Adwokatów.

Zgromadzeniu przewodniczył wybrany w głosowaniu tajnym adw. Stanisław Krasowski, a funkcję sekretarza pełnił adw. Mikołaj Zdasiuk.

W dyskusji zabrało głos przeszło dwudziestu adwokatów i aplikantów adwokackich. Głównymi problemami poruszonymi przez poszczególnych mówców były sprawy samorządu adwokackiego, zagadnienia wymiaru sprawiedliwości, godności i rangi zawodu adwokackiego oraz sprawy związane z aktualnym systemem prawnym w Polsce. Niemal wszyscy zabierający głos nawiązywali także do zachodzących w naszym kraju przemian i stwierdzali konieczność pogłębiania procesu odnowy. Następnie w głosowa-

niu tajnym dokonano wyboru dwunastu delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej na Ogólnopolski Zjazd Adwokatów. Delegatami zostali wybrani: adw. Stanisław Kostka z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku, adwokaci: Józef Baszkiewicz, Józef Marian Błoz, Bronisław Daniszewski, Jerzy Korsak, Ryszard Kezera, Lech Lebensztein i Witold Powichrowski — z Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku, adw. Janina Mirek z Zespołu Adwokackiego w Zambrowie, adw. Lech Kcioł i adw. Stanisław Krasowski z Zespołu Adwokackiego w Łomży i adw. Sergiusz Dek z Zespołu Adwokackiego w Elku.

Wszyscy wymienieni wyżej delegaci wraz z dziekanem Rady adw. Ireneuszem Eolińskim uczestniczyli w dniach 3 i 4 stycznia 1981 r. w obradach Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów w Poznaniu. Spośród delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej z tribuny Zjazdu głos zabrali adw. Jerzy Korsak i adw. Bronisław Daniszewski. Ponadto adw. Bronisław Daniszewski był członkiem powołanej na Zjeździe Komisji skrutacyjnej, adw. Józef Marian Błoz wszedł w skład Komisji wnioskowej, a adw. Lech Lebensztein został członkiem Komisji Legislacyjnej, której zadaniem jest opracowanie projektu ustawy o adwokaturze.

4. **Sprawozdania pozjazdowe.** Niemal bezpośrednio po powrocie ze Zjazdu, mianowicie w dniu 6 stycznia 1981 r., delegaci Izby białostockiej będący członkami zespołów białostockich zorganizowali spotkanie z miejscowym środowiskiem adwokackim. Odkonano je w lokalu Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku i zgromadziło wielu adwokatów zarówno z zespołów adwokackich z terenu Białegostoku, jak i kolegów zatrudnionych w Zespole Adwokackim w Bielsku Podlaskim i Zespole Adwokackim w Sokółce. Delegaci podzielili się z kolegami—adwokatami swymi

wrażeniami ze Zjazdu, jak również zapoznali zebranych z przebiegiem obrad zjazdowych, z treścią wystąpień delegatów białostockich i delegatów innych izb oraz z treścią uchwał i wniosków, jakie zapadły na forum Zjazdu. Zarówno dyskusja jak i szereg pytań, jakie zadano na tym spotkaniu delegatom, ujawniły potrzebę i celowość jego zorganizowania. Odpowiadając na pytania, delegaci starali się w miarę możliwości wiernie przekazać jak najwięcej szczegółów z obrad zjazdowych, zobrazować atmosferę panującą na Zjeździe i wyrazić własne odczucia.

Podobne spotkanie odbyli w dniu 12 stycznia 1981 r. delegaci łomżyńscy, tj. adw. Lech Kcioł i adw. Stanisław Krasowski, z członkami Zespołu Adwokackiego w Łomży. Również delegat z województwa suwalskiego adw. Sergiusz Dek odbył spotkania z adwokatami—członkami zespołów adwokackich w Elku, Suwałkach, Piszku i Giżycku, a adw. Janina Mirek podzieliła się swymi wrażeniami ze Zjazdu z członkami Zespołu Adwokackiego w Zambrowie.

W dniu 13 stycznia 1981 r., z inicjatywy Zarządu Wojewódzkiego ZPP w Białymstoku, odbyło się w świetlicy miejscowego Sądu Wojewódzkiego spotkanie delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatów z województwa białostockiego z sędziami, prokuratorami i radcami prawnymi z terenu miasta Białegostoku. Zainteresowanie uczestników spotkaniem przebiegiem i problematyką Zjazdu okazało się bardzo duże. Delegaci w swych obszernych wystąpieniach poinformowali zebranych o przebiegu Zjazdu. Większą uwagę na tym spotkaniu poświęcono poruszonej na Zjeździe tematyce wymiaru sprawiedliwości, zagadnieniom praworządności i niezawisłości sędziowskiej. W dyskusji, jaka się wywiązała po wystąpieniach kolegów delegatów, sędziowie i prokuratorzy w

swych wypowiedziach akceptowali przedstawione im wnioski zjazdowe odnoszące się do działalności sądów i urzędów prokuratorskich. Wnioski i postulaty zjazdowe, szczególnie dotyczące niezawisłości sędziowskiej, nadmiernego krępowania samodzielności sędziów wytycznymi, fiskalizacji wymiaru sprawiedliwości czy wreszcie organizacji sądownictwa okazały się zbieżne z dążeniami i poglądami wielu sędziów i prokuratorów. Szereg uczestników spotkania zgłosiło wnioski o zorganizowanie w ramach ZPP narady roboczej środowisk prawniczych związanych z wymiarem sprawiedliwości.

5. Seminarium w Białostockim Ośrodku Doskonalenia Zawodowego. Z inicjatywy Białostockiego Ośrodka Doskonalenia Zawodowego Adwokatury odbyło się w dniu 22 stycznia 1981 r. w lokalu Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku seminarium poświęcone problematyce odszkodowań za wypadki przy pracy w gospodarstwach rolnych. Referat poświęcony temu zagadnieniu wygłosił zaproszony na to spotkanie sędzia Sądu Najwyższego, przewodniczący Wydziału I Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Antoni Filcek. W swym wystąpieniu sędzia Filcek zwrócił uwagę na szereg trudności, jakie występują w praktyce sądowej przy określeniu, kiedy mamy do czynienia z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym w rozumieniu przepisu art. 29 ustawy z dnia 27 października 1977 roku o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin. Chodzi głównie o to, co należy rozumieć przez pojęcie: „wykonywanie zwykłych czynności związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego lub w związku z wykonywaniem takich czynności” Określenie ustawowe nie jest zbyt precyzyjne. Powoduje to rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego w

tego rodzaju sprawach. Poza powyższymi zagadnieniami sędzia Filcek, który jest członkiem Komisji Legislacyjnej powołanej do opracowania ustawy o związkach zawodowych, poinformował zebranych adwokatów o przebiegu zakończonych już prac nad projektem tej ustawy. Po prelekcji zadano szereg pytań, na które zaproszony gość udzielił wyczerpującej odpowiedzi.

6. Dyskusja nad projektem ustawy o adwokaturze. W dniu 16 lutego 1981 r. odbyła się w lokalu Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku narada kierowników zespołów adwokackich Izby poświęcona dyskusji nad projektem ustawy o adwokaturze. Na naradę zaproszeni zostali także delegaci na Krajowy Zjazd Adwokatury w Poznaniu. Narada poprzedzona była zebraniem, jakie się odbyło we wszystkich zespołach adwokackich w Izbie.

Naradę otworzył dziekan Rady adw. Ireneusz Boliński, informując o celu spotkania. Następnie członek Komisji Legislacyjnej z ramienia Izby Białostockiej adw. Lech Lebensztejn zreferował główne postanowienia projektu ustawy, zwracając przy tym uwagę na te sformułowania projektu, które w Komisji Legislacyjnej wzbudziły kontrowersje i rozbieżność poglądów. Pierwszym tego rodzaju zagadnieniem jest — jak podkreślił adw. Lebensztejn — przepis art. 29 pkt 1 lit. c) projektu, określający górny wiek adwokata na 75 lat, po osiągnięciu którego to wieku musi nastąpić skreślenie z listy członków zespołu. Zamieszczenie w projekcie ustawy konkretnej granicy wieku niesie za sobą — zdaniem adw. L. Lebensztejna — niebezpieczeństwo obniżenia tej granicy przy uchwalaniu ustawy przez Sejm, lub nawet jeszcze Komisji Sejmowej. Mówca opowiedział się za skreśleniem tego przepisu. Stwierdził, że jego zdaniem tylko stan zdrowia i

orzeczenie komisji lekarskiej (na wniosek rady adwokackiej) może być w razie trwałej niezdolności do pracy podstawą do skreślenia adwokata z listy członków zespołu adwokackiego. Po dyskusji nad tym zagadnieniem zebrani jednogłośnie wypowiedzieli się za usunięciem z ustawy konkretnej granicy wieku.

Następną kwestią sporną jest sprawa reprezentacji i wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury. Zgodnie z treścią przepisu art. 52 ust. 1 projektu ustawy Krajowy Zjazd Adwokatury stanowią delegaci wybrani w stosunku jeden delegat na trzydziestu członków izby, nie mniej jednak niż ośmiu delegatów w każdej izbie. Zebrani uznali, że taki „klucz” nie zapewnia należytej reprezentacji poszczególnych izb i wypowiedzieli się jednogłośnie za przyjęciem innego rozwiązania, a mianowicie żeby delegaci byli wybierani w stosunku jeden delegat na piętnastu członków izby.

Kolejnym podniesionym przez kol. Lebensztejna zagadnieniem był przepis art. 11 pkt 3 projektu ustawy, dotyczący tzw. rotacji, która, zdaniem mówcy, powinna dotyczyć całego organu, a nie ograniczać się wyłącznie do zakazu zajmowania dłużej niż przez dwie kadencje tego samego stanowiska w danym organie. Po dyskusji nad tym zagadnieniem większość obecnych wypowiedziała się za tym, aby przepis ten miał następujące brzmienie: „Nie można zajmować dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje stanowiska w danym organie”.

Dalsza część dyskusji dotyczyła art. 73 projektu ustawy, regulującego tryb przyjęcia na aplikację adwokacką. Adw. Stanisław Krasowski z Zespołu Adwokackiego w Łomży podkreślił, że możliwość wpisu na listę aplikantów adwokackich bezpośrednio po ukończeniu studiów, bez konieczności wcześniejszego odbycia dwuletniej aplikacji sądowej czy prokuratorskiej,

niesie ze sobą niebezpieczeństwo przyjmowania na aplikację adwokacką nie znanych ludzi. Podobne stanowisko wyrazili adw. Anatol Henschke z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku i adw. Leon Karaczun z Zespołu Adwokackiego w Bielsku Podlaskim i wypowiedzieli się za tym, aby aplikacja adwokacka była jednak poprzedzona aplikacją sądową lub prokuratorską. Zupełnie odmienny pogląd wyraził adw. Józef Marian Bołoz, który stwierdził, że przyjmowanie na aplikację bezpośrednio po studiach daje lepsze możliwości doboru kandydatów, a poza tym pozwala na ułożenie lepszego programu szkolenia. W głosowaniu nad tym zagadnieniem większość obecnych wypowiedziała się jednak za wersją zawartą w przepisie art. 73 projektu, tzn. za możliwością odbywania aplikacji adwokackiej bezpośrednio po studiach, z tą jednak zmianą, żeby została zniesiona górna granica wieku kandydata na aplikanta.

Podsumowania dyskusji i spotkania dokonał dziekan adw. Beliński, który stwierdził, że w najbliższym czasie odbędzie się plenarne posiedzenie NRA poświęcone projektowi ustawy o adwokaturze. Dziekan oświadczył, że stanowisko prezentowane przez większość obecnych na naradzie adwokatów przedstawi na posiedzeniu NRA jako stanowisko białostockiego środowiska adwokackiego.

7. Spotkanie z prezesem NRA. Dnia 12 marca br. odbyło się spotkanie członków Rady Adwokackiej w Białymstoku z prezesem NRA adw. Zdzisławem Czeszejko-Sochackim. W spotkaniu uczestniczyli także nie będący członkami WRA delegaci na Krajowy Zjazd Adwokatury w Poznaniu. Tematem spotkania były przede wszystkim sprawy związane z projektem ustawy o adwokaturze. Prezes Czeszejko-Sochacki zaznaczył, że jego zdaniem przedstawiony przez Komisję Legislacyjną projekt powinien być

poddany jeszcze raz ogólnej konsultacji środowiska adwokackiego, ale przewlekłoby to znacznie skierowanie projektu do Sejmu. Naczelna Rada Adwokacka wprowadziła sama pewne nieliczne zmiany do projektu przedstawionego przez Komisję Legislacyjną. Obecni na spotkaniu członkowie NRA i delegaci na Krajowy Zjazd Adwokatów w Poznaniu wyrazili pogląd, żeby odbyło się jeszcze — i to jak najszybciej — wspólne posiedzenie Komisji Legislacyjnej i Naczelnej Rady Adwokackiej poświęcone wyłącz-

nie projektowi ustawy w celu nadania temu aktowi ostatecznego brzmienia. Prezes NRA oświadczył, że propozycja ta jest do przyjęcia i że nie ma przeszkód, aby takie spotkanie nastąpiło.

W dalszym ciągu spotkania prezes NRA zapoznał zebranych z aktualnymi sprawami związanymi z nową taksą adwokacką, a także poruszył sprawę podwyższonej składki na ZUS i górnego pułapu zarobków oraz zagadnienia dotyczące adwokatów emerytów.

adw. Jerzy Korsak

Izba kielecka

1. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Izby kieleckiej. W gmachu Sądu Wojewódzkiego w Kielcach odbyło się w dniu 14 grudnia 1980 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie adwokatów Izby kieleckiej. Oprócz członków Izby wzięli w nim udział zaproszeni goście.

Dziekan Rady Adwokackiej w Kielcach adw. Ryszard Podlipniak wygłosił referat, w którym zwrócił uwagę na to, że Rada Adwokacka w Kielcach już we wrześniu 1980 r. poparła memoriał NRA i uchwałę Rady Adwokackiej w Krakowie, dotyczące odnowy naszego życia społecznego i politycznego. W postulatach naszych zawarte były między innymi takie kwestie, jak zmiana kodeksu karnego w zakresie progu kary pozbawienia wolności, obciążenia fiskalne, sprawa znacznej wartości zagarniętego mienia i inne. Wnioski dotyczyły także reformy wybieralności sędziów Sądu Najwyższego, gwarancji niezawisłości sądów oraz wprowadzenia instancji rewizyjnej dla sądów pracy. Ze spraw dotyczących adwokatury wysunięto żądanie powołania zgromadzeń izby, które by wybierały potem władze samorządowe w głosowaniu tajnym przy nieograniczonej liczbie kandydatów (tak samo jeśli chodzi o kierowników zespołów adwokackich). Za du-

żaj jest obecnie ingerencja Ministra Sprawiedliwości w działalność samorządu adwokackiego. Powinna się ona ograniczać, zdaniem mówcy, do spraw najbardziej zasadniczych. Wyjście z kryzysu zależy, jak powiedział dziekan, od całego społeczeństwa oraz od programu, jaki zostanie przedstawiony przez władze. Na zakończenie dziekan ustosunkował się do nowo powstałych związków zawodowych uważając, że adwokaci powinni służyć im pomocą w rozwiązywaniu prawnych problemów, jakie się wyłaniają przy ich organizacji.

Zabierając głos w dyskusji adw. Wojciech Czech zwrócił uwagę na problem gwarancji dla przemian w kraju, tak aby były one rzeczywiście trwałe. Pod adresem „Palestry” mówca postulował zmianę jej profilu i wyraził pogląd, że gdyby doszło do zorganizowania Zjazdu adwokatury, to cały numer „Palestry” powinien być poświęcony obradom tego Zjazdu.

Adw. Witkowicz, nawiązując do spotkania w Grzegorzewicach, omówił postulaty adwokatury zawarte w memoriale do tow. Kani. Następnie poruszył sprawę zasiłków chorobowych dla adwokatów podkreślając, że są oni dyskryminowani w stosunku do innych ludzi pracy w Polsce, którzy już od pierw-

szego dnia choroby taki dodatek otrzymują. Dyskutant uznał za nieprzekonywające zakazy pracy dydaktycznej adwokatów, którzy z racji niejednokrotnie swego dużego doświadczenia i wiedzy wiele mogliby przekazać studentom czy uczniom. Mówca wyraził także pogląd, że wpis na listę adwokatów nie musi być związany z ingerencją Ministra Sprawiedliwości, gdyż rady adwokackie mają dostateczne rozeznanie, jeśli chodzi o sprawy personalne oraz właściwe geograficznie rozmieszczenie adwokatów.

Adw. Lato, zabierając głos w dyskusji, podniósł, że powinna być uchwalona ustawa o ustroju adwokatury, albowiem zgłaszane postulaty niejednokrotnie nie mogłyby być — przy obowiązującej obecnie ustawie — uwzględnione.

Adw. Eugeniusz Sacharz podniósł, że na forum zakładowych komisji odwoławczych pracownik praktycznie pozbawiony jest pomocy prawnej, co w zestawieniu z faktem, iż przedsiębiorstwo reprezentuje radca prawny, stwarza nierówność stron, a to z kolei nie przyczynia się do właściwego rozstrzygnięcia sporu. Adwokatura powinna w obecnej sytuacji zajmować się nie tylko problemami własnego środowiska, ale również zagadnieniami znacznie szerszymi.

Adw. Kazimierz Ujazdowski zaznaczył, że adwokaci powinni oceniać dotychczasową działalność NRA pod kątem obrony ich interesów na zewnątrz. Udział adwokatów w śledztwie jest często formalny, dlatego też — w interesie wymiaru sprawiedliwości — adwokatura powinna postulować rzeczywistą realizację art. 64 k.p.k. Dyskutant zastanawiał się też, czy Zrzeszenie Prawników Polskich jest organizacją, w której udział adwokatów jest zauważalny, i w rezultacie ustosunkował się do tej sprawy negatywnie.

Adw. Danuta Gutowska poruszyła sprawę granicy wolności słowa w wystąpieniu obrończym oraz sprawę praworządności w prowadzeniu śledztwa. Podkreśliła, że zdarzają się niekiedy wypadki jawnego łamania przepisów k.p.k. w tym stadium postępowania.

Adw. Witold Lubas omówił związek, jaki jego zdaniem zachodzi między wysokością opłat sądowych a niezawisłością sądów. W tym kontekście istnieje wśród niemałego kręgu ludzi przekonanie, że sprawiedliwość „można kupić”.

Adw. Marek Banasik złożył wniosek, żeby podjąć uchwałę wyrażającą poparcie dla 21 punktów porozumienia gdańskiego i dla postulatów 100 naukowców co do stosowania prawa.

Adw. Stanisław Zaleski stwierdził, że wykonywać czynności obsługi prawnej gmin, to nie powinno być w tym względzie również przeszkod, jeśli chodzi o adwokatów. Dyskutant dodał, że wielu błędów i wypaczeniom można było zapobiec w ubiegłych latach, gdyby nie zamknięto ust wielu publicystom za pośrednictwem cenzury. Dlatego przyszła ustawa o cenzurze powinna znacznie ograniczyć zasięg uprawnień cenzury, przeznaczając dla niej w tym zakresie tylko niezbędne minimum.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Jan Zajac zwrócił uwagę na to, że nie może być demokracji w państwie bez demokracji w parti. Jeśli chodzi o rozczłonkowanie sądownictwa na sądy pracy i sądy powszechne, to podział taki nie sprzyja stabilizacji praworządności.

W wyniku wyborów delegatami Izby Kieleckiej na Zjazd Ogólnopolski zostali: adw. Sacharz, Michalski, Witkiewicz, Porzonny, Rak, W. Czech, Sadowski, Grzywaczewski, Lubas, Banasik, Konieczny, Lato, Rzepka i Międzybłocki.

Następnie Komisja Wnioskowa przedstawiła projekt uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia, który zawierał ustosunkowanie się członków Izby do aktualnych problemów kraju, a w szczególności do realizacji porozumień z Gdańska, Szczecina i Jastrzębia, poparcie dla dalszej demokratyzacji życia, ustosunkowanie się do spraw cenzury, do spraw socjalnych uprawnień adwokatury i zrównania jej pod tym względem ze wszystkimi ludźmi pracy, jak również do zagadnień związanych z wykonywaniem zawodu i taryfą adwokacką. Poddana pod głosowanie powyższa uchwała została jednogłośnie przyjęta przez Zjazd.

2. Spotkanie kieleckiej „Solidarności” ze środowis-

kiem kieleckich prawników. W lokalu Rady Adwokackiej w Kielcach odbyło się spotkanie przedstawicieli Świętokrzyskiej „Solidarności” z sędziami, prokuratorami i adwokatami z Kielc. „Solidarność” w trakcie spotkania przedstawiła problemy, z jakimi boryka się w swej działalności organizacyjnej.

W trakcie dyskusji wyłonił się problem niesienia pomocy prawnej dla członków Związku. Uchwalono, że adwokaci Izby kieleckiej będą pełnić dyżury w lokalu „Solidarności” i udzielać porad prawnych zgłaszającym się tam osobom. Do kontaktu ze związkowcami upoważniony został adw. W. Czech.

adw. Stanisław Szufel

Izba lubelska

1. Zebranie kierowników zespołów adwokackich. W dniu 29 listopada 1980 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej w Lublinie zebranie kierowników siedemnastu zespołów adwokackich działających na terenie Izby. W posiedzeniu tym wzięli również udział członkowie Rady Adwokackiej. Na porządku obrad znalazła się informacja o zorganizowaniu Zjazdu Adwokatów i Aplikantów Adwokackich Izby lubelskiej oraz sprawy finansowe zespołów adwokackich.

W toku żywej dyskusji, w której wypowiedzieli się niemal wszyscy zgromadzeni, kierownicy zespołów podjęli próbę określenia merytorycznych celów i zadań Zjazdu oraz kwestii udziału w tym zgromadzeniu gości i przedstawicieli władz. Podkreślano rangę i wagę Zjazdu, w którym zamiast delegatów zespołów adwokackich — tak jak to było w dotychczasowej praktyce — będą mogli wziąć tym razem udział wszyscy adwokaci i aplikanci adwokaccy bez względu na wykonywanie czy niewykonywanie

zawodu. Wskazywano na doniosłość Zjazdu, powołanego na fali demokratyzacji życia społecznego w kraju i zmierzającego — zgodnie z dążeniem adwokatury — do odzyskania pełnej samorządności w działaniu. Przyjęto też, żeby na Zjeździe zwrócić głównie uwagę na sprawy samorządności adwokatury. Zgadzano się również na kompromis w kwestii stosunkowo nie licznego składu zaproszonych przedstawicieli władz i gości na Zjazd.

Na zakończenie tego punktu zebrania adw. Jerzy Muchorowski poinformował zebranych o udziale adwokatów z Lublina w zebraniu organizacyjnym Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Łodzi oraz o celach i zadaniach tego zawodowego zrzeszenia adwokatów.

Z kolei adw. Zenon Pietraszko, skarbnik Rady Adwokackiej, zapoznał zebranych z treścią zarządzenia nr 36 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 17.X.1980 r. w sprawie podwyższenia wynagrodzeń pracowników, odnoszące się m.in. do pracowników administracyjnych zatrudnionych w zespołach adwokackich. Duże poru-

szenie wywołała informacja przekazana przez dziekana Jerzego Markiewicza o tak długo oczekiwanym podwyższeniu przez Ministra Sprawiedliwości taksy adwokackiej.

Na zakończenie obrad rzecznik dyscyplinarny adw. Walerian Wysocki omówił stan i zakres postępowań dyscyplinarnych, a sekretarz Rady adw. Jan Czyżewski poinformował o skargach i postępowaniu w związku ze skargami przeciwko adwokatom.

2. Adwokatura Iubelska na rzecz budowy pomnika poległych stoczniovców w 1970. W dniu 18 grudnia 1980 r. Rada Adwokacka w Lublinie podjęła uchwałę następującej treści:

- uczcić pamięć poległych robotników Wybrzeża w tragicznych wydarzeniach w grudniu 1970 roku,
- oddać hołd bohaterskiej i patriotycznej postawie ludzi pracy Wybrzeża w latach 1970—1980, która przyczyniła się do odnowy moralnej, politycznej i społecznej w Polsce,
- przekazać na konto Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Poległych Stoczniovców w 1970 w Gdańsku kwotę 20 000 zł,
- skierować apel do wszystkich rad adwokackich w Polsce o złożenie daru finansowego na budowę pomnika poległych robotników,
- odpis niniejszej uchwały przesłać do wiadomości Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku, Międzyzakładowemu Komitetowi Założycielskiemu NSZZ „Solidarność” Regionu Środkowo-Wschodniego w Lublinie, Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie i radom adwokackim wszystkich izb adwokackich w kraju.

3. Zjazd Adwokatów i Aplikantów Adwokackich Izby lubelskiej. Po 21 latach przerwy odbył się w dniu 6 grudnia 1980 r. w

lokalu Naczelnej Organizacji Technicznej w Lublinie drugi w Polsce Ludowej Zjazd Adwokatów i Aplikantów Adwokackich Izby lubelskiej.

Zjazd otworzył dziekan Rady Adwokackiej w Lublinie adw. dr Jerzy Markiewicz, który przekazał prowadzenie obrad wybranemu jednogłośnie na przewodniczącego Zjazdu adw. Piotrowi Pytce, b. wieloletniemu dziekanowi Rady Adwokackiej. Do sekretariatu Zjazdu wybrano adw. Jolanę Krzyżanowską i adw. Mieczysława Jurkiewicza. Wybrano też komisję mandatową z przewodniczącym adw. Zbigniewem Banaszkiwiczem, komisję wnioskową z adw. Ireneuszem Bieniaszkiwiczem i komisję skrutacyjną z adw. Kazimierzem Krzymowskim na czele.

Otwierając dyskusję, przewodniczący obrad adw. Pytka nawiązał do poprzedniego Zjazdu wszystkich adwokatów w 1959 r., podkreślając historyczną doniosłość i rangę obecnego zgromadzenia, dla którego główną sprawą jest uzyskanie pełnej samorządności przez adwokaturę.

Jako pierwszy zabrał głos dziekan Rady adw. Jerzy Markiewicz. Mówca poinformował zebranych o powołaniu w naszej Izbie Komisji Problemowej do opracowania dezyderatów i wniosków środowiska adwokackiego. Postulaty te zostały opracowane, a następnie przedstawione na rozszerzonym plenum NRA w Grzegorzewicach. Dziekan zwrócił uwagę na konieczność pogłębienia samorządności i demokracji w naszej korporacji, a zwłaszcza w zakresie ordynacji wyborczej do wszystkich szczebli organów adwokatury, oraz wskazał na znaczenie Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów w określeniu roli adwokatury w życiu społecznym i politycznym kraju.

Adw. Ireneusz Bieniaszkiwicz zapoznał zgromadzonych z wynikami

prac Komisji Problemowej pracującej w trzech zespołach roboczych: ustroju adwokatury, funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości i spraw socjalno-bytowych adwokatów oraz poinformował o dezyderatach środowiska adwokackiego pod adresem władz miejscowych.

Kolejnym dyskutantem był adw. Wojciech Jarosławski, który nawiązał do ostatniego Zjazdu wszystkich adwokatów w 1959 r. i wskazał na społeczną rangę zawodu adwokata oraz potrzebę jego niezależności w sprawowaniu swej funkcji. Podał krytyce rozpowszechniający się zwyczaj tworzenia tzw. „prawa powielaczowego”, dość często sprzecznego z literą czy intencją ustawy. W nawiązaniu do postulatów ogłoszonych przez NRA mówca zwrócił uwagę na te spośród nich, które są zgodne i zbieżne z dążeniami naszego środowiska, i wnosił o ich przyjęcie i poparcie.

Adw. Wojciech Jarosławski odczytał pisemny wniosek nieobecnego na Zjeździe adw. Antoniego Słomińskiego proponującego uczczenie i uhonorowanie pamięci pomordowanych za działalność patriotyczną adwokatów Izby w okresie okupacji oraz pamięci adw. Stanisława Kalinowskiego, dziekana Rady Adwokackiej w Lublinie okresu okupacji, który na żądanie okupanta, aby sporządził listę adwokatów do wysiedlenia z Lublina, nie zaważał się umieścić na liście jedynie własnego nazwiska. Postać ta weszła na trwałe do historii adwokatury polskiej.

Adw. Jerzy Muchorowski stwierdził, że obecny Zjazd jest wydarzeniem historycznym, związanym z demokratycznymi przemianami życia społecznego i politycznego kraju. Proces ten zawdzięczamy klasie robotniczej i nowemu ruchowi związkowemu. Nie może zabraknąć w tym procesie adwokatury. Mamy wszyscy obowiązek dzia-

łać na rzecz tych przemian, bo jak powiedziano kiedyś, „dla zwycięstwa zła wystarczy, by dobrzy ludzie nic nie robili”. Mówca podkreślił konieczność zmiany ustawy o ustroju adwokatury, przywrócenia pełnej samorządności, zniesienia nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad adwokaturą i zastąpienia go ogólnym nadzorem Rady Państwa, wyłączenia udziału prokuratora w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko adwokatom, przywrócenia demokratycznych zasad wyborów do organów korporacyjnych (zwłaszcza w zakresie wyborów członków Prezydium NRA). Przekazał również informację o celach i zadaniach powstającego w Łodzi Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich i podniósł zarazem, że Stowarzyszenie nie występuje przeciw samorządowi, lecz na jego rzecz, tworząc niezależne forum realizowania szeregu inicjatyw adwokackich.

Adw. Dymitr Czyżewski poruszył wybrane zagadnienia dotyczące funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, a przede wszystkim w zakresie instytucji rewizji nadzwyczajnej.

Adw. Edward Młynarski poświęcił swoje wystąpienie problemom uzyskania pełnej samorządności adwokatury i demokratyzacji życia korporacyjnego. Postulował zmianę ustawy o ustroju adwokatury i wprowadzenie zmian w ordynacji wyborczej do organów adwokatury. Poparł inicjatywę tworzenia Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich z rozszerzeniem jego działalności na cały kraj.

Adw. Adam Tarkiewicz, przedstawiciel Klubu Seniora, poświęcił swoje wystąpienie problemom kolegów adwokatów nie wykonujących zawodu oraz przedstawił ich postulaty.

W wyniku tajnych wyborów, przy nieograniczonej liczbie kandydatów zgłoszonych wyłącznie z sali, delegatami Izby Lubelskiej na Ogólnopol-

ski Zjazd Adwokatów w Poznaniu zostali (kolejność wg liczby otrzymanych głosów) adw. adw.: Ireneusz Bieniaszkiewicz, Jerzy Muchorowski, Jan Czyżewski, Mieczysław Jurkiewicz, Ferdynand Rymarz, Józef Blacha, Edward Młynarski, Piotr Pytka, Krzysztof Zawadzki, Witold Rychter, Andrzej Ślaski, Ryszard Drōzd, Stanisław Estreich, Wojciech Jarosławski, Tomasz Przeciechowski, Jolanta Krzyżanowska, Marek Czapski i Czesław Górny.

Z urzędu prawo do udziału w Ogólnopolskim Zjeździe Adwokatów otrzymali: dziekan Rady Adwokackiej i zarazem członek NRA adw. dr Jerzy Markiewicz oraz adw. Zbigniew Kokoszyński, członek Wyższej Komisji Dyscyplinarnej w Warszawie.

Na zakończenie obrad Zjazd Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Lublinie podjął uchwałę następującej treści:

I. Zobowiązać delegatów wybranych na niniejszym Zjeździe do przedstawienia Ogólnopolskiemu Zjazdowi Adwokatów stanowiska Izby Lubelskiej w sprawie:

- wystąpienia przez Ogólnopolski Zjazd do Komisji Ustawodawczej Sejmu PRL o zmianę ustawy o ustroju adwokatury w kierunku uzyskania pełnej samodzielności i samorządności działania adwokatury,
- powołania jako najwyższego organu adwokatury Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów z kompetencjami uchwałodawczymi, wyborczymi i kontrolnymi,
- przekazania wyborów członków rad adwokackich zgromadzeniu wszystkich członków izby,
- zniesienia ścisłego, służbowego nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad adwokaturą i zastąpienia go ogólnym nadzorem Rady Państwa lub Sądu Najwyższego,
- zniesienia uprawnień i udziału

prokuratora w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim;

II. przyjąć jako postulaty całego środowiska adwokackiego Izby lubelskiej dezyderaty przedstawione NRA i Komisji Ustawodawczej Sejmu PRL przez Komisję Problemową;

III. przyjąć jako postulaty środowiska lubelskiego wnioski dotyczące funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości uchwalone przez Komisję NRA wniesione pod pkt A na str. 45—58 Informatora NRA nr 10/80 i postulaty w sprawie problematyki zasad i polityki prawa wymienione pod pkt B na str. 54—58 tejże Informacji;

IV. poprzeć inicjatywę adwokatów Izby Łódzkiej w zakresie tworzenia i organizowania Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Łodzi;

V. udzielić pełnego poparcia tym wysiłkom organów sądowych i prokuratorskich, które dążą do zwiększenia niezależności i niezawisłości sądów, zniesienia fiskalizacji wymiaru sprawiedliwości i zniesienia oceny organów sądowych na podstawie określonych wskaźników statystycznych oraz poprzeć zamierzenia w celu pełnego przestrzegania zasady praworządności i kontrydiktoryjności w działalności organów ścigania;

VI. Stosownie do dezyderatów, jakie padły na dzisiejszym Zjeździe:

- ufundować tablicą pamiątkową ku czci zamordowanych za działalność patriotyczną adwokatów Izby lubelskiej w okresie drugiej wojny światowej i umieścić tę tablicę w miejscu najbardziej godnym i powszechnie dostępnym,
- ufundować płaskorzeźbę popiersia zmarłego adw. Stanisława Kalinowskiego, długoletniego dziekana Rady, i umieścić ją w siedzibie Rady Adwokackiej w Lublinie,
- wystąpić z wnioskiem do NRA w sprawie pośmiertnego odznaczenia

- adw. Stanisława Kalinowskiego
Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”,
— wystąpić z wnioskiem do Miejskiej
Rady Narodowej w Lublinie w spr-
wie nadania jednej z ulic Lublina
imienia adwokata Stanisława Ka-
linowskiego,
— zwrócić się o wykonanie tych
uchwał do Rady Adwokackiej.

4. Udział delegatów Izby
lubelskiej w Ogólnopol-
skim Zjeździe Adwokatów
w Poznaniu. W dniach 3—4
stycznia 1981 r. 18-osobowa delegacja
adwokatów Izby lubelskiej wzięła
udział w Ogólnopolskim Zjeździe
Adwokatów w Poznaniu. W Zjeździe
brali również udział z urzędu: dziekan
Rady Adwokackiej w Lublinie i czło-
nek NRA adw. dr Jerzy Markiewicz
oraz członek Wyższej Komisji Dys-
cyplinarnej adw. Zbigniew Kokoszyń-
ski.

Delegacji lubelskiej przewodniczył
adw. Ireneusz Bieniaszkiewicz.

W pierwszym dniu Zjazdu w imie-
niu delegacji lubelskiej przemawiali:
adw. Jerzy Muchorowski i adw. Woj-
ciech Jarosławski, a w dyskusji głos
zabrali: adw. Jolanta Krzyżanowska
i adw. Jan Czyżewski. W sprawach
proceduralnych głos zabierał również
adw. Tomasz Przeciechowski.

Adwokaci lubelscy przedstawili
Ogólnopolskiemu Zjazdowi Adwoka-
tów swoje stanowisko w zakresie: pil-
nej zmiany ustawy o ustroju adwoka-
tury, powołania jako najwyższego or-
ganu Ogólnopolskiego Zjazdu Adwoka-
tury, zniesienia ścisłego służbowego
nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad
adwokatami i zastąpienia go ogólnym
nadzorem Rady Państwa oraz zgłosili
inne jeszcze dezyderaty zawarte w
uchwale Zjazdu Izby lubelskiej. Po-
parli też inicjatywę utworzenia Stowa-
rzyszenia Adwokatów i Aplikantów
Adwokackich w Łodzi z terytorial-
nym zakresem działania na całą Pol-
skę.

W pracach komisji wnioskowej Zjaz-
du uczestniczył adw. Ireneusz Bie-
niaszkiewicz, a do Komisji Legislacyj-
nej, powołanej do opracowania pro-
jektu nowej ustawy o ustroju adwoka-
tury, wybrany został adw. Mieczysław
Jurkiewicz.

Spośród delegatów Izby lubelskiej
indywidualne dezyderaty do komisji
zgłosili: adw. Jan Czyżewski — apel
do innych rad adwokackich w kraju
o oddanie hołdu stoczniovcóm i ro-
botnikom poległym w 1970 r. i o
dokonanie świadczeń na rzecz bu-
dowy Pomnika Poległych Stocz-
niowców oraz wnioski o przywróce-
nie dawnej struktury administracyj-
nej kraju. Adw. Witold Rychter zgło-
sił wniosek o przywrócenie dawnej od-
znaki adwokackiej: „Honor—Prawo—
Ojczyzna”. Adw. Jolanta Krzyżanow-
ska postulowała dopuszczenie adwoka-
tury do udziału w procesie tworzenia
prawa i do uchwalania wytycznych wy-
miaru sprawiedliwości oraz domagała
się powoływania adwokatów do Rady
Legislacyjnej przy Radzie Ministrów.
Adw. Wojciech Jarosławski zgłosił do
Komisji Wnioskowej obszernie wnioski
proponujące istotne zmiany w u-
stroju adwokatury, zbieżne z postu-
latami Izby lubelskiej, a m.in. pro-
ponował zmianę systemu wyborów do
wszystkich organów adwokatury, u-
chylenie przepisu 96 u. o u.a. oraz prze-
pisów dyskryminujących adwokatów
z powodu wieku.

Delegacja jako całość zgłosiła wnio-
sek o ustalenie zasady, że uchwały
Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów
będą miały charakter wiążący dla
wszystkich organów samorządowych.
Wobec kontrowersji na tym tle, adw.
Wojciech Jarosławski zaproponował
tej treści poprawkę do tej uchwały,
że decyzje Zjazdu będą „moralnie”
wiązać organy korporacyjne. W takiej
postaci wniosek lubelski został przy-
jęty jako uchwała Ogólnopolskiego
Zjazdu Adwokatów.

Pozostałe wnioski indywidualne zostały włączone do materiałów zjazdowych.

Delegaci Izby lubelskiej — tak jak

i pozostałe delegacje w kraju — złożyli stosowne dary pieniężne na Pomnik Poległych Stoczniovców w 1970 roku.
adw. Ferdynand Rymarz

Izba Łódzka

1. Stowarzyszenie Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Łodzi. W dniu 10 września 1980 r., z inicjatywy kilkunastu adwokatów Izby łódzkiej, został skierowany apel do członków Izby o powołanie do życia społecznej organizacji adwokatury pn. „Związek Adwokatów i Aplikantów Adwokackich”.

Zebranie organizacyjne osób zainteresowanych odbyło się w dniu 17 września ub.r. w lokalu Rady Adwokackiej z udziałem przeszło 100 osób. Referat programowy charakteryzujący cele i zadania Związku lub Stowarzyszenia wygłosił adw. Mirosław Olczyk, członek Zespołu Adwokackiego Nr 5 w Łodzi. Po ożywionej dyskusji uczestników zebrania powołano komitet założycielski, który opracował projekt statutu Stowarzyszenia. Projekt ten został przyjęty na następnym zebraniu ogólnym członków Stowarzyszenia w dniu 29.IX.1980 r. Do projektu wniesiono poprawki i uzupełnienia.

W dniu 6.X.1980 r. komitet założycielski złożył wniosek o rejestrację Stowarzyszenia w Wydziale Społeczno-Administracyjnym Urzędu Prezydenta Miasta Łodzi.

Projekt statutu rozesłano do wszystkich Rad Adwokackich z prośbą o zapoznanie z nim członków izb. Cele Stowarzyszenia objęte są § 7 statutu. W szczególności celem Stowarzyszenia jest zapewnienie adwokaturze wszechstronnego udziału w życiu publicznym oraz w sprawach kultury narodu, zwłaszcza zaś inicjowanie oraz popieranie inicjatyw społecznych i prawnych, zgodnych z poczuciem obowiązku obywatelskiego i zawodowego, rozwijanie różnorodnych form twórczo-

ci zawodowej i pozazawodowej, obrona ogólnych i jednostkowych interesów adwokatów i aplikantów. Cele te Stowarzyszenie będzie realizować przy ścisłej współpracy z organami samorządu adwokackiego oraz z organizacjami społecznymi, stowarzyszeniami twórczymi i zawodowymi, a także przez przedstawianie organom władzy i administracji państwowej swych opinii w sprawach publicznych. Statut określa, że terenem działalności Stowarzyszenia jest obszar PRL. Siedzibą władz stowarzyszenia ma być Łódź. Członkami Stowarzyszenia mogą być osoby wpisane na listę adwokacką i aplikantów adwokackich. Władzami Stowarzyszenia są ogólne zebrania członków, odbywające się jeden raz na sześć miesięcy, oraz zarząd jedenastoosobowy, komisja rewizyjna w składzie pięciosobowym oraz sąd koleżeński, też w składzie pięciosobowym. Kadencja władz trwa przez okres dwóch lat. Prezes Stowarzyszenia nie może być wybierany częściej niż przez dwie kadencje.

Członkowie mają prawo do swobodnego zgłaszania inicjatyw i postulatów w zakresie działalności Stowarzyszenia, interpelowanie zarządu, a także wybierania i wybieralności do władz Stowarzyszenia.

Zarówno w preambule statutu jak i w wypowiedziach organizatorów i członków Stowarzyszenia przewija się zasadnicza myśl, że Stowarzyszenie ma stanowić formę nieskrępowanej dyskusji na tematy nie tylko zawodowe, lecz również społeczne, polityczne, gospodarcze i kulturalne. Ma ono stanowić również czynnik współdziałania z innymi stowarzyszeniami o charakterze twórczym i kulturalnym.

Akcentuje to również statut Stowarzyszenia, określając je jako zrzeszenie o zadaniach zawodowych i twórczych.

Powstanie Stowarzyszenia spotkało się z żywym oddźwiękiem adwokatów i aplikantów adwokackich Izby łódzkiej oraz innych izb. Wyrazem tego jest m.in. akces do Stowarzyszenia zgłoszony przez adwokatów Izby lubelskiej oraz przez grupę adwokatów Izby warszawskiej, Izby płockiej i Izby koszalińskiej. Na zebraniu ogólnym członków Izby lubelskiej, odbytym w dniu 6.XII.1980 r., podjęto uchwałę o poparciu i przystąpieniu do Stowarzyszenia adwokatów tej Izby.

Stowarzyszenie w Łodzi nawiązało już kontakty ze Stowarzyszeniem Dziennikarzy Polskich (Oddział w Łodzi), Radą Stowarzyszeń Twórczych w Łodzi oraz Komisjami Problemowymi NSZZ „Solidarność” w Łodzi. Przedstawiciele stowarzyszenia wzięli także udział w zebraniu zorganizowanym przez grupę adwokatów Izby warszawskiej w dniu 18.XI.1980 r. oraz adwokatów Izby lubelskiej w dn. 22—23.XI.1980 r. Z kolei przedstawiciele tych izb wzięli udział w zebraniu Stowarzyszenia w dniu 27.XI.1980 r. Na zebraniu tym wyłoniono tymczasowy zarząd. Przedstawiciele Stowarzyszenia nawiązali ścisłą współpracę z Radą Adwokacką w Łodzi, która odbyła w dniu 25.XI.1980 r. zebranie z ich udziałem. Rada Adwokacka w Łodzi udziela Stowarzyszeniu poparcia w formie użyczenia lokalu, pomocy biurowej, materiałów piśmiennych itd. W zebraniach Stowarzyszenia brali również udział członkowie Rady Adwokackiej w Łodzi.

Do inicjatywy powstania Stowarzyszenia ustosunkował się negatywnie Zarząd Główny ZPP w Warszawie. Stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości nie jest w sprawie Stowarzyszenia jednoznaczne.

Powstanie Stowarzyszenia jest przejawem odnowy społecznej w każdej

dziedzinie naszego życia. Wyrazem tej odnowy jest m.in. powstawanie nowych struktur społecznych dążących do przełamania kryzysu w naszym kraju. W akcji tej nie powinno zabraknąć adwokatów.

Siedzibą Stowarzyszenia jest lokal Rady Adwokackiej w Łodzi, ul. Piotrkowska nr 63.

2. Punkt Konsultacyjny dla związków zawodowych. W miesiącu października 1980 r. został uruchomiony w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi Punkt Konsultacyjny dla nowo powstających związków zawodowych.

Placówka ta, obsługiwana przez adwokatów Izby łódzkiej, udzielała nowo powstałym związkom zawodowym oraz ich przedstawicielom wszelkich porad prawnych, mogących mieć podstawowe znaczenie dla tworzenia oraz dalszej działalności tych związków. Działalność Punktu jest ożywiona.

3. Dar Rady Adwokackiej w Łodzi. Rada Adwokacka w Łodzi uchwałą z miesiąca października 1980 r. przekazała kwotę zł 10 000 na budowę Pomnika Stoczniońca w Gdańsku.

Z analogiczną inicjatywą społeczną wystąpiły niektóre zespoły adwokackie Izby łódzkiej, w szczególności zaś członkowie Zespołu Adwokackiego w Zgierzu.

4. Odznaczenia i wyróżnienia adwokatów Izby łódzkiej. W czwartym kwartale 1980 r. zostali odznaczeni i wyróżnieni następujący adwokaci Izby łódzkiej:

a) Rada Państwa uchwałą z miesiąca października 1980 r. odznaczyła Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski adw. Kazimierza Kulawiaka, członka Zespołu Adwokackiego Nr 6 w Łodzi, za zasługi na polu pracy społecznej i zawodowej.

Adw. K. Kulawiak brał udział w kampanii wrześniowej jako oficer re-

zerwy, następnie przebywał jako jeńiec wojenny w Oflagu Woldenberg (Dobiegniew). Jest aktywnym działaczem ZBOWiD w Łodzi.

b) Rada Państwa uchwałą z miesiąca października 1980 r. odznaczyła Złotym Krzyżem Zasługi adw. Jerzego Nowaka, członka Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Łodzi za zasługi na polu pracy artystycznej, społecznej i zawodowej.

Adw. J. Nowak, absolwent Wyższej Szkoły Muzycznej w Łodzi (klasa fortepianu) jest znanym pianistą, który ma duże zasługi na polu szerzenia kultury muzycznej w naszym kraju.

c) Uchwałą Zarządu Głównego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Warszawie został wyróżniony „Złotą Odznaką Honorową” adw. Tadeusz Czaplicki, członek Zespołu Adwokackiego Nr 12 w Łodzi, za szczególne zasługi na polu pracy społecznej.

5. Wieczór towarzyski w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi. W dniu 10 października 1980 r. został zorganizowany w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi wieczór towarzyski pod nazwą „Austria — kraj nam bliski”. Prelekcję wyłosił adw. Jerzy Marendziak, członek Zespołu Adwokackiego Nr 11 w Łodzi. Przedstawił on zebrany zarys związków historycznych Polski i Austrii oraz przekazał interesujące dane dotyczące Austrii współczesnej.

Z prelekcją połączony był pokaz filmów austriackich wypożyczonych z Instytutu Kultury Austriackiej w Warszawie a poświęconych historii, przyrodzie i kulturze narodu austriackiego. Pokaz filmów był związany z prelekcją p. Wiesławy Kony.

Dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi adw. dr Eugeniusz Sindlewski przedstawił zebrany zarys kontaktów adwokatury polskiej i austriackiej w okresie powojennym.

W wieczorze uczestniczyło wielu adwokatów Izby i spotkał się on z dużym zainteresowaniem zebranych.

6. Działalność Klubu Adwokatów Pisarzy i Publicystów w Łodzi. W dniu 8.XI.1980 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi odbyło się pierwsze zebranie członków Klubu Adwokatów Pisarzy i Publicystów w Łodzi. Klub, mający zasięg ogólnopolski, powstał w wyniku realizacji uchwały I Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów Pisarzy, Dziennikarzy i Publicystów, odbytego w Łodzi w dniach 17—18.II.1979 r. Skupia on adwokatów zajmujących się twórczością literacką i publicystyczną i działa w ramach Ośrodka Badawczego Adwokatury przy NRA. Siedzibą Klubu jest lokal Rady Adwokackiej w Łodzi, ul. Piotrkowska nr 63.

W wymienionym zebraniu udział wzięli: kierownik OBA adw. W. Bayer, dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi adw. dr Eugeniusz Andrzej Sindlewski, sekretarz POP przy Radzie Adwokackiej w Łodzi adw. J. Kielan, poseł na sejm PRL adw. H. Latecka oraz 27 członków Klubu. Otwarcia zebrania dokonał przewodniczący tymczasowego zarządu Klubu adw. A. Dreszer. Zebranych powitał dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi, obradom zaś przewodniczył adw. W. Bayer.

Wypowiedź wprowadzająca A. Dreszera dotyczy w szczególności, problematyki finansowej, wydawniczej oraz spraw związanych z członkostwem Klubu i innych spraw organizacyjnych. Adw. A. Dreszer podkreślił związek inspiracji pisarskich z aktualnymi zmianami politycznymi i procesem odnowy kraju.

Dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi podziękował zebrany za trud włożony w dzieło organizacji Klubu, będącego przejawem kultury narodowej.

Adw. W. Bayer podkreślił konieczność działania Klubu w ścisłym powiązaniu z OBA, Radą Adwokacką w

Łodzi i Komisją do Współpracy z OBA w Łodzi. Zapewnił też zebranych o tym, że istnieje możliwość wydawania rocznika Klubu (techniką poligraficzną) przez OBA.

Zebrani obejrzeni małą wystawę twórczości literackiej urządzoną na podstawie zbiorów bibliofilskich adw. A. Dreszera i adw. J. Leszczyńskiego z Łodzi.

Adw. H. Latecka stwierdziła konieczność wzajemnego oddziaływania indywidualności twórczych, a także powstawania nowych sfer tej działalności. Ruch pisarski skoncentrowany w Łodzi podnosi powagę miasta i stanowi zaprzeczenie obiegowej tezy głoszącej, że adwokatura jest zawodem niezaangażowanym. Adwokat—pisarz dysponuje autentycznym materiałem zaczerpniętym z życia, reaguje na wszelkie naruszenia prawa i przejawia troskę o moralność.

Następnie zebrani przedyskutowali najważniejsze problemy organizacyjne związane z działalnością Klubu oraz szereg zgłoszonych propozycji w tym zakresie.

Wiele uwagi poświęcono sprawom wydawniczym. Stwierdzono, że duża część twórczości adwokatów zasługującej na opublikowanie z różnych względów nie została opublikowana i w związku z tym należy tę twórczość jak najszybciej ujawnić oraz udostępnić społeczeństwu. Została także zaakceptowana, budząca początkowo pewne kontrowersje zebranych, zgłoszona dawniej propozycja adw. H. Nowogródzkiego z Warszawy co do opracowania i wydania „Antologii anegdoty sądowej”. W ramach postulatów wydawniczych zgłoszono propozycję wydawania biuletynu adwokackiego działającego niezależnie od „Palestry”, przeznaczania jednego numeru „Palestry” w skali rocznej na potrzeby Klubu oraz publikowania utworów członków Klubu w formie wkładek do tego pisma. Padały również słowa krytyki w

stosunku do aktualnej polityki wydawniczej — „Palestry” preferującej publikacje spoza grona adwokatów kosztem członków naszej korporacji. Zgłoszono także postulaty właściwego ukierunkowania działalności pisarskiej (tj. zmierzającej do wykazania prawdziwej roli prawa i ochrony praworządności), ograniczenia do minimum cenzury, konieczności opracowania wspomnień adwokatów, dbałości o poziom twórczości oraz wyjścia z nią „na zewnątrz”, gromadzenia utworów adwokatów pisarzy i publicystów, nawiązania kontaktów z innymi ośrodkami twórczymi, a także z „Palestrą”, wykorzystania wszelkich możliwości wydawniczych, nie wyłączając tzw. małej poligrafii, wreszcie organizowania odczytów i spotkań z czytelnikami.

Zebrani apelowali również do wszystkich adwokatów literatów i publicystów o zgłaszanie przez nich akcesu do Klubu. Postulowano ponadto konieczność działania Klubu jako jednostki samorządnej i niezależnej, a także powołania komisji wydawniczej.

Adw. W. Bayer scharakteryzował dotychczasową działalność OBA, jego osiągnięcia oraz zadania na najbliższą przyszłość.

Zebrani z dużym zadowoleniem przyjęli do wiadomości fakt ukazania się pierwszego zeszytu „Słownika Biograficznego Adwokatów Polskich”.

Adw. dr J. Leszczyński wygłosił referat na temat twórczości literackiej i publicystycznej adwokatów w okresie od lutego 1979 r. do listopada 1980 r.

Zebrani wybrali adw. W. Bayera na honorowego prezesa Klubu. Ponadto wybrano siedmiu członków Zarządu Klubu: adw. adw. A. Dreszera, W. Kotowskiego, K. Kretowicza, J. Leszczyńskiego, H. Nowogródzkiego, K. Pędowskiego i H. Piekarską.

Zebranie przebiegało w miłej, kole-

żeńskiej atmosferze i było nacechowane troską o dalsze losy Klubu oraz o realizację zgłoszonych postulatów w zakresie rozwijania twórczości adwokackiej, a także wkładu adwokatury w dzieło odnowy i rozbudowy kultury kraju.

7. Z prac Klubu Adwokatów w Pisarzy w Łodzi. W dniu 14.I.1981 r. w Warszawie odbyło się pierwsze posiedzenie członków zarządu Klubu Adwokatów Pisarzy w Łodzi. W zebraniu uczestniczyli adwokaci: Witold Bayer, przewodniczący OBA w Warszawie, Alfered Dreszer, przewodniczący Komisji do spraw Współpracy z OBA w Łodzi oraz Witold Kotowski, Kazimierz Kretowicz, dr Juliusz Leszczyński, Henryk Nowogródzki, Karol Pędowski i Halina Piekarska.

Dokonano wyboru władz Klubu. Przewodniczącym jego został adw. A. Dreszer w Łodzi, wiceprzewodniczącym — adw. H. Nowogródzki z Warszawy, sekretarzem — adw. dr J. Leszczyński z Łodzi i skarbnikiem — adw. W. Kotowski z Łodzi. W skład komisji wydawniczej weszli adw. K. Kretowicz, H. Nowogródzki, K. Pędowski i H. Piekarska.

Adwokat A. Dreszer przedstawił projekt działalności Klubu na najbliższy okres i poinformował zebranych o tym, że dotychczas do Klubu zgłosiło akces 51 adwokatów z terenu całego kraju, w większości uczestników I Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów Pisarzy, Dziennikarzy i Publicystów. Mówca nadmieniał, że najpilniejszym zadaniem Klubu będzie działalność organizacyjna, wydawnicza, odczytowa, zbieranie publikacji oraz gromadzenie funduszy na potrzeby Klubu.

Zebrani przeprowadzili potem dyskusję nad statutem Klubu i dokonali w statucie tymczasowym pewnych poprawek oraz uzupełnień. Postanowiono przesłać pełną listę członków Klubu wszystkim jego członkom oraz o-

publikować ją na Łamach „Palestry”. Co do członkostwa Klubu — zebrani na wniosek adw. W. Bayera przyjęli następujące rozwiązanie, wprowadzone potem do statutu: „Członkiem Klubu może zostać adwokat i aplikant adwokacki, który zostanie przyjęty do Klubu przez zarząd Klubu na podstawie oceny dotychczasowej twórczości pisarskiej (literackiej, dziennikarskiej i publicystycznej)”.

W sprawach finansowych uchwalono, że każdy członek Klubu będzie opłacał składkę w wysokości 100 zł rocznie, a także będzie wpłacał dobrowolnie przez siebie ustalone kwoty na fundusz wydawniczy. Licząc się również należy z dotacją ze strony NRA na potrzeby Klubu. Jeśli chodzi o problematykę wydawniczą, to postanowiono nie rezygnować z wydania „Antologii anegdoty adwokackiej” i w związku z tym zobowiązano członków Klubu do nadsyłania stosownych materiałów do pozycji wydawniczej. Przewidziano również możliwość korzystania z tzw. małej poligrafii w NRA oraz uzyskania jednej wkładki rocznie w „Palestrze” na potrzeby Klubu. Założenie własnego biuletynu lub pisma nie jest w obecnych warunkach sprawą realną ze względu na trudności w uzyskaniu papieru na ten cel.

Postanowiono nawiązać kontakty z NRA, redakcją „Palestry”, redakcją „Gazety Prawniczej”, Unią Pisarzy Lekarzy, Stowarzyszeniem Dziennikarzy Polskich oraz Związkiem Literatów Polskich. Postanowiono organizować doroczne spotkania członków Klubu.

W wykonaniu powyższych uchwał i postanowień członkowie Klubu złożyli wizyty prezesowi NRA, redakcji „Palestry” oraz dziekanowi Rady Adwokackiej w Łodzi.

8. Adw. Walenty Parczewski.

(1889—1980) W dniu 1 listopada 1980 r. zmarł nagle w Łodzi adwokat Walen-

ty Parczewski, nestor adwokatury łódzkiej.

Adwokat W. Parczewski urodził się 14 lutego 1939 r. w majątku Podkrzyż (d. województwo wileńskie), w rodzinie inteligenckiej. Studia Prawnicze ukończył w Petersburgu w r. 1910 i w tymże roku został przyjęty na pomocnika adwokata przysięgłego w Wilnie. Po pierwszej wojnie światowej i po odzyskaniu przez Państwo Polskie niepodległości W. Parczewski został wpisany w 1919 r. na listę adwokatów w Wilnie, gdzie wykonywał praktykę adwokacką do 1939 r. Dał się już wówczas poznać jako świetny cywilista—praktyk.

Przez okres kilku lat był członkiem Rady Adwokackiej oraz członkiem Sądu Dyscyplinarnego w Wilnie, a także radcą prawnym Uniwersytetu Stefana Batorego. Po wyzwoleniu Wilna spod okupacji niemieckiej adw. W. Parczewski przybył jako repatriant do Łodzi w 1945 r. i niezwłocznie powrócił do wykonywania swego zawodu. Po utworzeniu zespołów adwokackich został członkiem Zespołu Adwokackiego w Brzezinach łódzkich i pracował w nim aż do czasu przejścia na emeryturę (31.V.1975 r.). Prowadził wiele skomplikowanych spraw cywilnych, służył stale radą i pomocą młodszym kolegom. Wykonywał swój zawód

adwokacki wzorowo przez okres 65 lat i w związku z tym NRA, na wniosek Rady Adwokackiej w Łodzi, wyróżniła go w dniu 14.II.1979 r. (w dziewięćdziesiątą rocznicę urodzin) Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”.

Adwokat W. Parczewski pochodził z rodziny, która wydała wielu wybitnych uczonych polskich. Między innymi jego stryjem był prof. dr Alfons Parczewski, b. rektor Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie.

Poza zawodowymi zainteresowaniami W. Parczewski interesował się polityką, historią, a zwłaszcza muzyką. Był też świetnym wirtuozem—pianistą. Tłumaczył klasyczne utwory literatury rosyjskiej oraz pozostawił po sobie obszernie wspomnienia z okresu swego długiego i bogatego życia. Wspomnienia te są doskonałą charakterystyką historyczną i obyczajową naszego społeczeństwa w okresie kilkudziesięciu lat.

W. Parczewski zachował znakomitą pamięć i energię niemal do końca życia. Wziął udział w I Ogólnopolskim spotkaniu adwokatów pisarzy w Łodzi w lutym 1979 r. Był człowiekiem skromnym, o wielkich zaletach serca i umysłu oraz nieodżałowanym Kolegą.

Cześć Jego pamięci!

adw. Juliusz Leszczyński

Izba olsztyńska

1. W dniu 11 października 1980 r. odbyła się w Sądzie Garnizonowym w Olsztynie uroczystość wręczenia brązowych medali „Za zasługi dla obronności kraju” adwokatom olsztyńskim. Odznaczenia zostały nadane adwokatom i obrońcom wojskowym przez Ministra Obrony Narodowej. Medale wręczono następującym adwokatom i obrońcom wojskowym: adw. Józefowi Boberowi i adw. Wojciechowi Gryczewskiemu.

Na uroczystości obecny był prezes Koła Adwokatów i Obrońców Wojsko-

wych adw. Stefan Gąsiorowski.

2. W ramach coraz częściej organizowanych wspólnych szkoleń adwokatów poszczególnych izb zorganizowano w dniach 8 i 9 listopada 1980 r. szkolenie członków Izby olsztyńskiej i Izby plockiej w Nidzicy

Szkolenie obejmowało interesujące wykłady, wygłoszone przez zaproszonych gości. Docent dr hab. Stanisław Jędrzejewski z Instytutu Administracji i Zarządzania na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu wygłosił wykład na temat:

„Naczelny Sąd Administracyjny — udział adwokata w postępowaniu administracyjnym”, po czym odbyła się żywa dyskusja. Dr med. psychiatra Tadeusz Matuszewicz, dyr. Szpitala Psychiatrycznego w Olsztynie, omówił zagadnienia z zakresu psychologii i orzecznictwa sądowo-psychiatrycznego w sprawach karnych. Adw. Lesław Myczkowski z Warszawy wygłosił prelekcję na temat: „Prawa małżonków do mieszkania spółdzielczego w sprawach rozwodowych.”

W czasie spotkania poseł na Sejm, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie — Szczepan Styranowski wręczył odznaki Zasłużonym dla Warmii i Mazur, które otrzymali następujący koledzy: adw. Halina Niewiada-Szamrej, adw. Bolesław Adamkowski, adw. Paweł Kalisz, adw. Eugeniusz Pinkosz i adw. Hubert Ciszak.

Z okazji obecności wielu adwokatów na wspomnianym szkoleniu odbyło się zebranie kierowników zespołów Izby olsztyńskiej, na którym byli obecni: dziekan Rady adw. Wojciech Gryczewski, wicedziekan adw. Paweł Kalisz, skarbnik adw. Henryk Pietrasiuk i sekretarz POP adw. Jan Górny.

Odbyło się także spotkanie członków rady Izby olsztyńskiej i sekretarza POP z członkami Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Bartoszycach.

Zorganizowano poza tym posiedzenie Rady Adwokackiej w Płocku, na które był zaproszony jako gość dziekan Izby olsztyńskiej adw. Wojciech Gryczewski.

3. W Klubie Adwokackim w Olsztynie w połowie listopada ub.r. odbyło się spotkanie członków Rady Adwokackiej z seniorami izby olsztyńskiej i zaproszonymi gośćmi. Wieczór upłynął w atmosferze wspomnień przy świecach, muzyce poważnej i lampce wina. Radę reprezentowali dziekan adw. Wojciech Gryczewski i członkowie Rady adw. Henryk Pietrasiuk i

adw. Zbigniew Kobyliński. Wszyscy seniorzy z zadowoleniem przyjęli inicjatywę Rady.

adw. Alicja Korsak-Soldatow

4. Ogólnopolski rejs żeglarski adwokatów. W dniach od 9—12 sierpnia 1980 r. odbył się II Ogólnopolski Rejs Adwokatów po Pojezierzu Iławsko-Ostródzkim. W rejsie uczestniczyło 40 osób, a udział tym razem wzięli adwokaci z Izb: bielskiej, łódzkiej, szczecińskiej, poznańskiej, toruńskiej, gdańskiej, płockiej, rzeszowskiej i olsztyńskiej.

Oficjalne otwarcie rejsu nastąpiło 9 sierpnia 1980 r. Przybyłych na naszą żeglarską imprezę powitał — w imieniu dziekana Rady Adwokackiej w Olsztynie adw. Wojciecha Gryczewskiego oraz własnym — wicedziekan Rady adw. Paweł Kalisz, który życzył wszystkim uczestnikom pięknej pogody, mocnych wrażeń oraz miłego odpoczynku.

Po odbiorze sprzętu wyruszone w pierwszy etap rejsu do pięknie położonej wśród lasów zatoki Widłagi i tam rozbito pierwsze obozowisko. Wieczór tego dnia upłynął tu przyjemnie, wśród śpiewów przy ognisku oraz wspomnień ubiegłorocznych przygód.

Następnego dnia wyruszone w drugi etap rejsu, którego celem były Siemiany. Pogoda tego dnia sprawiła niemiłą niespodziankę: rzęsiasty deszcz połączony z silnym wiatrem miotał jachtami. Żeglarze sporo wysiłku wkładali w pomyślność wyprawy. W Siemianach odbyły się wszystkie wcześniej zaplanowane konkurencje uatrakcyjniające rejs.

Główną atrakcją naszej żeglarskiej imprezy były regaty o puchar dziekana Rady Adwokackiej w Olsztynie adw. Wojciecha Gryczewskiego. Po zakończonej walce, wymagającej szczególnych umiejętności żeglarskich wobec trudnych warunków atmosferycznych, główną konkurencję wygrała załoga

z Izby poznańskiej w składzie: adw. Tadeusz Roszelski i adw. Andrzej Reichelt. Zacięte zmagania toczyły się także o drugie miejsce między załogą z Izby olsztyńskiej, ubiegłorocznym zwycięzcą, reprezentowanej przez adw. Aleksandra Gulbinowicza wraz z synem Markiem, a załogą gdańską w składzie: apl. adw. Z. Polanowski i apl. adw. Grażyna Kurowska. Zwycięsko z tej walki wyszła załoga adw. A. Gulbinowicza, wieloletniego żeglarsza i zapalonego szybownika.

Wysokie zainteresowanie wzbudził wśród uczestników rejsu maraton pływacki. W tej konkurencji nie do pokonania okazał się przewodniczący Krajowej Komisji Turystyki przy Naczelnej Radzie Adwokackiej adw. Stanisław Sikora.

Wiele też atrakcji dostarczył uczestnikom rejsu sprawnie przeprowadzony konkurs krajoznawczy. Wiadomości czerpali zawodnicy z interesująco wydanych folderów Pojezierza Iławsko-Ostródzkiego. Pierwsze miejsce w tym konkursie zajął adw. Maciej Korczak, drugie — przedstawiciel Izby gdańskiej, a trzecie — przedstawiciel Izby poznańskiej.

Konkurencją wymagającą dobrej kondycji fizycznej i sporych umiejętności były zawody na pagaje. Po zaciętej walce zwycięstwo odniosła załoga z Izby łódzkiej w składzie: adw. M. Korczak i J. Krawczyk oraz M. Myślińska. Drugie miejsce zajęła załoga z Izby toruńskiej, trzecie zaś załoga z Izby poznańskiej.

Dokonano też wyboru najsympatyczniejszej dziewczyny imprezy. Uznano, że wszystkie panie biorące udział w rejsie zasługują na to miano. Nagrodę symboliczną wręczono apl. adw.

Elżbiecie Twardowskiej z Izby poznańskiej.

Pogodą ducha tudzież tężyzną fizyczną wprawił wszystkich w podziw najstarszy uczestnik rejsu 78-letni adw. dr Ludwik Kohutek. Podczas balu komandorskiego zgotowano mu miłe przyjęcie przez odśpiewanie tradycyjnych stu lat i wręczenie mu symbolicznego pucharu dla najstarszego uczestnika rejsu.

Drugi Ogólnopolski Rejs Adwokatów po Pojezierzu Iławsko-Ostródzkim został zorganizowany z dużym rozmachem, był interesujący i sprawnie przygotowany. Przyczyniła się do tego między innymi pomoc finansowa ze strony Ośrodka Badawczego Adwokatury przy NRA oraz Wojewódzkiego Ośrodka Krzewienia Kultury Fizycznej przy ZSMP w Olsztynie. Nasza żeglarska impreza była świetną okazją do nawiązania bliższych kontaktów i miłych przyjaźni. Przyczyniła się do stworzenia warunków do szeroko pojętego wypoczynku psychicznego, tak niezbędnego w naszej trudnej pracy adwokackiej. Stworzyła również formę konsolidacji środowiska adwokackiego przez wymianę poglądów, doświadczeń i zdobywanie nowej wiedzy o niezgłębionych prawach przyrody.

Organizatorami rejsu byli: 1) adw. Zbigniew Kobyliński przedstawiciel Rady Adwokackiej w Olsztynie, odpowiedzialny za przeprowadzenie rejsu, 2) komandor adw. Konrad Urbanowicz, 3) adw. Zbigniew Lewandowski, 4) adw. Jarosław Urbanowicz, 5) sekretarz rejsu apl. adw. Mirosław Gąsiewski.

apl. adw. M. Gąsiewski

Izba radomska

Ślubowanie adwokackie egzaminowanych aplikantów. W dniu 17 stycznia 1981 r. odbył się w lokalu Rady Adwokackiej

w Radomiu uroczysty akt ślubowania egzaminowanych aplikantów według ceremoniału ustalonego przez Radę Adwokacką. Były to trzecie „za-

ślubiny" aplikantów-wychowanków naszej Rady.

Do aktu ślubowania przystąpiło troje aplikantów: Barbara Lis-Hernik, Wiesław Fijałkowski i Borys Szlanta. Wszyscy troje zdali egzamin z wynikiem dobrym.

Na uroczystość ślubowania zostały zaproszone rodziny aplikantów, a ponadto: prezes Koła Emerytów Adwokatów, I sekretarz POP adwokatury radomskiej, patroni aplikantów, kierownicy zespołów radomskich oraz młodzi koledzy aplikantów składających ślubowanie. Obecni byli członkowie Rady Adwokackiej, którzy wystąpili w togach.

Sam akt ślubowania poprzedziło krótkie przemówienie dziekana Rady

adw. J. Skorzyńskiego, który przypomniał zadania adwokatury w naszym kraju oraz zasady etyki adwokackiej, jakimi adwokat powinien się kierować przy wykonywaniu swego zawodu. Następnie nastąpiło wygłoszenie roty ślubowania, po czym po podpisaniu protokołu ślubowania dziekan wręczył nowym adwokatom legitymacje. Zakończeniem części uroczystej były „obleczyny” nowych adwokatów w togi, czego dokonał dziekan Rady.

Nowi adwokaci otrzymali od Rady kwiaty, wręczono im też kwiaty od rodzin adwokatów, zaproszonych gości i młodszych kolegów. Uroczystość zakończyła tradycyjna lampka wina.

adw. T. Badowski

Izba rzeszowska

1. Odznaczenia członków w Izbie. Na wniosek Wojewódzkiego Komitetu SD w Rzeszowie uchwałą Rady Państwa odznaczony został Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski adwokat **Władysław Mendys** z Jasła, natomiast Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczony został adwokat **Tadeusz Twardowicz** członek Zespołu Adwokackiego w Łańcucie.

Adw. Władysław Mendys, emeryt, jest seniorem palestry rzeszowskiej i niedawno obchodził jubileusz 50-lecia pracy zawodowej i społecznej. Postać znana na terenie Polski południowej, związana mocno z Jasłem od lat, która autorytetem swoim i popularnością zjednała sobie społeczność tego regionu. Za swoją działalność społeczną i zawodową adw. Władysław Mendys otrzymał uprzednio szereg odznaczeń państwowych i regionalnych jako jeden z wybitnych adwokatów dawnej generacji.

Adw. Tadeusz Twardowicz jest wieloletnim członkiem Rady Adwokac-

kiej, ostatnio rzecznikiem dyscyplinarnym rady od kilku kadencji. Znany adwokat, wielce zasłużony dla adwokatury rzeszowskiej. Jako członek Zespołu Adwokackiego w Łańcucie cieszy się uznaniem i szacunkiem wśród miejscowego społeczeństwa.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał również adwokat **Ryszard Gałkowski**, członek i obecny kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Stalowej Woli. Rada Państwa uchwałą swoją w tym względzie podjęła na wniosek Związku Inwalidów Polskich, który wysoko ocenił pracę społeczną i zawodową kolegi Gałkowskiego.

Złoty Krzyż Zasługi Rada Państwa przyznała — na wniosek Wojewódzkiego Zarządu Ligi Kobiet w Rzeszowie — adwokatowi Janinie Białek, członkowi Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Rzeszowie za wieloletnią pracę zawodową i społeczną. Adw. Janina Białek od wielu lat pracuje aktywnie w Lidze Kobiet i swoją postawą społeczną oraz zawodową zyskała sobie najwyższą ocenę nie tylko w środo-

wisku działaczek Ligi Kobiet, ale również wśród członków palestry rzeszowskiej.

Złoty Krzyż Zasługi otrzymał również adwokat Stanisław Bielecki, członek Zespołu Adwokackiego w Brzozowie. Rada Państwa swoją uchwałę w tym względzie podjęła w dniu 18 czerwca 1980 r. na wniosek władz wojewódzkich za wybitne osiągnięcia adw. Bieleckiego w dziedzinie nie tylko zawodowej, ale również za działalność w zakresie ochrony przyrody. Poza tym także Minister Kultury i Sztuki wyróżnił adw. Stanisława Bieleckiego Złotą Odznaką „Za opiekę nad zabytkami”. Natomiast Zarząd Główny Ligi Ochrony Przyrody przyznał adw. Bieleckiemu Złotą Odznakę Honorową Ligi oraz dyplom pochwalny. Trzeba tu przypomnieć, że adw. Stanisław Bielecki posiada prywatne muzeum w Rymanowie, którego jest honorowym kustoszem i o którym ukazał się w „Palestrze” (w 8—9 z 1977) artykuł adw. Mieczysława Cincio pt. „Silva rerum w muzeum adwokata Stanisława Bieleckiego w Rymanowie”.

Rada Adwokacka gratuluje serdecznie wszystkim wymienionym wyżej kolegom nadanych im wysokich odznaczeń państwowych, czemu zresztą dała już wyraz w podjętej swej uchwałie i skierowaniu do nich listów gratulacyjnych.

2. Zjazd adwokatury rzeszowskiej. Wobec potrzeby przedyskutowania i sformułowania istotnych wniosków dotyczących różnych dziedzin życia państwowego i społecznego, a w szczególności spraw adwokatury na tle procesu odnowy życia społecznego i politycznego — Rada Adwokacka w Rzeszowie zgodnie z uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 19 października 1980 r. zwołała zebranie wszystkich członków Izby w dniu 13 grudnia 1980 r. w Rzeszowie.

W dużej sali obrad NOT-u zebrał się członkowie naszej Izby w liczbie 90 osób (na ogólną liczbę 206) w celu wybrania 23 delegatów Izby na Ogólnopolski Zjazd Adwokatury.

Po przywitaniu przez dziekana adw. dra Wiesława Grzegorzycyca wszystkich przybyłych kolegów oraz zaproszonych gości i po przedstawieniu porządku obrad — zebrani jednogłośnie wybrali na przewodniczącego zebrania adw. Leszka Ćwioka, członka Zespołu Adwokackiego w Krośnie. Następnie wybrano sekretarzy Zjazdu oraz Komisję wnioskową i wyborczo-skrutacyjną.

Ze względu na charakter zebrania przygotowano 3 referaty wprowadzające do dyskusji.

Jako pierwszy zabrał głos wicedziekan Rady adw. Mieczysław Cincio, który omówił postulaty adwokatury polskiej w zakresie zmiany ustawy o ustroju adwokatury.

Przypomniał on o historycznym Zjeździe adwokatury polskiej, który odbył się przed 21 laty (24 i 25 października 1959 r.) w Warszawie. Mówca przedstawił też wnioski, które wpłynęły do Rady od poszczególnych zespołów, a także wnioski opracowane przez Komisję konsultacyjną, której przewodniczył, przedstawione Naczelnej Radzie Adwokackiej do wykorzystania. Adw. Cincio szeroko omówił potrzebę przywrócenia pełnej samorządności i niezawisłości organów adwokatury, a co za tym idzie odpowiedniej zmiany stanu prawnego. Mówca podniósł także sprawy socjalno-bytowe adwokatury, sprawy aplikacji adwokackiej, postępowania dyscyplinarnego oraz postulował zmiany regulaminu dotyczącego określenia wieku wykonywania zawodu przez adwokata.

Z kolei zabrał głos adw. Piotr Blajer, który zajął się zagadnieniami nowelizacji prawa karnego i procedury karnej, a ponadto omówił proces tworzenia prawa, wytyczne wymiaru spra-

wiedliwości, sprawy rewizji nadzwyczajnych, problemy penalizacji, niezawisłości sędziów, populacji więziennej, odpowiedzialności nieletnich, uelastycznienie kar samoistnych i dodatkowych, grzywien, fiskalizację wymiaru sprawiedliwości oraz postulował zniesienie kary śmierci i wprowadzenie zmian w przepisach dotyczących postępowania przygotowawczego.

Następnie zabrał głos adw. Augustyn Ostafil, członek Rady. Po omówieniu zagadnień cywilistycznych postulował przekazanie spraw dotyczących odszkodowania za wypadki przy pracy sądownictwu powszechnemu, zniesienie barier odszkodowawczych oraz umożliwienie adwokatom uczestniczenia we wszystkich postępowaniach w zakresie prawa administracyjnego.

Po tych wystąpieniach dokonano wyboru delegatów na Ogólnopolski Zjazd Adwokatury, przy czym liczba ich miała wynosić 23 delegatów.

Z sali zostały zgłoszone następujące kandydatury: W. Mendys, A. Ostafil, J. Barski, P. Pakuła, M. Czapka, Z. Augustyn, M. Szkutnik, L. Świerczewski, J. Rejman, M. Cincio, A. Maciąg, R. Aschenbrenner, S. Ziomek, T. Twardowicz, S. Czerwiński, J. Szozda, W. Struzak, W. Finiewicz, A. Matusiewicz, J. Wąs, J. Ulbrych, W. Świątek, J. Lassota, A. Bentkowski, A. Kolendowski, K. Heliński.

Spśród zgłoszonych kandydatów trzech z nich, mianowicie adw. A. Bentkowski, A. Kolendowski i K. Heliński zrezygnowało ze swych kandydatur.

Zebrań zgłoszone kandydatury przegłosowali jednomyślnie.

W dalszej części obrad głos zabrał adwokat Jerzy du Vall. Mówca poruszył sprawy dotyczące zniesienia nadzoru Ministra nad adwokaturą i sprawy aplikacji oraz ustosunkował się do kwestii wolnych sobót.

Potem zabrał głos adw. Lech Świerczewski z Rzeszowa, który w swym

wystąpieniu nawiązał do wypowiedzi przedmówcy oraz do referatów wygłoszonych przez członków Rady, podkreślając zarazem wielką rolę adwokatury w okresie odnowy społeczno-politycznej i gospodarczej kraju.

Kolejnym mówcą był adw. Zbigniew Szwarnowiecki z Rzeszowa, który krytycznie ustosunkował się do problemów niemożności wykonywania zawodu przez adwokata i sędziego, będących małżonkami, w tym samym miejscu pracy, jakkolwiek dopuszczalne są takie koligacje między sędziami a prokuratorami. Domagał się też dopuszczenia adwokatów do występowania przed komisjami rozjemczymi.

Adw. Władysław Mendys z Jasła stwierdził, że wszelkie głosy na Zjazd Adwokatury dotyczą w zasadzie adwokatów, a trzeba by, żeby te głosy docierały również do sędziów i prokuratorów.

Adw. Mieczysław Czapka z Rzeszowa negatywnie ustosunkował się do wypowiedzi członków Rady co do niektórych problemów, a w szczególności co do braku programu działania na dzisiejszy Zjazd. Krytycznie ocenił też podporządkowanie samorządu adwokatury Ministrowi Sprawiedliwości i postulował, by w posiedzeniach Rady brali udział przedstawiciele wszystkich stronnictw politycznych.

Adw. Janusz Lassota z Rzeszowa wysunął projekt, by Zjazd Adwokatury uzyskał odpowiedni rezonans w środkach masowego przekazu.

Radca prawny adw. Julian Szozda negatywnie ocenił rolę Ministerstwa w zakresie ingerencji w sprawę adwokatury.

Adw. Jerzy du Vall w imieniu Komisji wnioskowej przedstawił projekt uchwały zebrania przyjęty jednogłośnie wraz z poprawkami wniesionymi przez adw. Szwarnowieckiego i adw. Świerczewskiego.

Dziekan, zamykając zebranie, podsumował dyskusję i ustosunkował się do

szeregu poruszonych kwestii. Życzył wszystkim delegatom owocnych obrad w czasie Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów.

adw. Mieczysław Cincio

Izba szczecińska

W dniu 20 marca 1981 r. odbyło się zebranie klubowe zorganizowane przez Zespoły Adwokackie 1 i 2 w Szczecinie, poświęcone dyskusji nad projektami „Prawa o adwokaturze”, opracowanymi przez Komisję Legislacyjną i przez Naczelną Radę Adwokacką.

Szczegółowe informacje o powyższych projektach przedstawili: *adw. Jerzy Zaniemojski*, członek Komisji Legislacyjnej, oraz *adw. Jerzy Marski*, wicedziekan Rady Adwokackiej.

W Zebraniu uczestniczyło 36 członków Izby, w tym 10 delegatów na Zjazd Adwokatury. Uczestnicy Zebrania wyrazili następujące poglądy:

- 1) zgodnie z treścią uchwały Zjazdu Adwokatury jedynym organem powołanym do opracowania projektu ustawy jest Komisja Legislacyjna,
- 2) zawarte w uchwale Zjazdu zasady nowych przepisów o adwokaturze są wiążące także dla Komisji Legislacyjnej,
- 3) głoszone opinie i poglądy, podważające znaczenie, charakter oraz

skuteczność i moc obowiązującą jego uchwał, są sprzeczne z interesem adwokatury i godzą w jej dobre imię,

- 4) Zjazd, Adwokatury zwołany został w sposób legalny, a jego nadrzędny charakter jako najwyższego forum samorządowego był uznawany przez całą naszą społeczność zawodową, a w toku obrad został w pełni potwierdzony przez fakt rozstrzygnięcia o tym, czy członkowie dotychczasowego Prezydium NRA mają nadal pełnić swoje funkcje,
- 5) stosunek członków organu samorządu do uchwał Zjazdu jest i będzie probierzem wiarygodności składanych deklaracji o nowym stylu działania tych organów,
- 6) poprawki uchwalone na plenarnym posiedzeniu NRA w dniach 21—22 lutego br. należy uznać za propozycję do rozważenia przez Komisję Legislacyjną, która powinna otrzymać protokół posiedzenia; poprawki te nie mogą być uwzględnione, jeżeli są sprzeczne z uchwałą Zjazdu,
- 7) jedynie projekt akceptowany przez Komisję Legislacyjną może być zgłoszony do Sejmu jako propozycja adwokatury, nie do przyjęcia zaś byłaby możliwość zgłoszenia dwóch różnych projektów.

J.M.

Izba warszawska

A. Zgromadzenie członków Izby Adwokackiej w Warszawie

W dniu 14 grudnia 1980 r. odbyło się w sali im. A. Mickiewicza Auditorium Maximum UW Zgromadzenie członków Izby Adwokackiej w Warszawie. Zgromadzenie zwołano w związku z wyborem delegatów na Ogólnopolski Zjazd Adwokatury.

Otwarcia Zgromadzenia dokonał dziekan Rady *adw. M. Dubois*, który

powitał wszystkich zebranych, przybyłego na Zgromadzenie Ministra Sprawiedliwości *prof. dra Jerzego Bafię* oraz pozostałych gości. Następnie dokonano w głosowaniu jawnym wyboru roboczego Prezydium Zgromadzenia, w skład którego weszli: *adw. Zdzisław Węgliński* jako przewodniczący, *adw. Witold Ferfet* jako wiceprzewodniczący oraz *adw. Czesław Maliszewski* jako sekretarz.

Po dokonaniu wyboru członków Komisji Wnioskowej wprowadzenie do dyskusji wygłosił dziekan Rady adw. M. Dubois.

W dyskusji wzięli udział w kolejności adw. adw.: Z. Krzemiński, R. Siciński, J. Nowakowski, M. Bogucki, H. Nowogródzki, A. Kiwerski, W. Siła-Nowicki, Z. Czeszejko-Sochacki, Cz. Jaworski, K. Łojewski, A. Grabiński, T. Sarnowski, W. Krajewski, J. Gajek, K. Apolłow, apl. adw. Z. Gintowt, W. Mieroszewicz, Cz. Maliszewski, P. Andrzejewski, S. Dryjski, K. Żarnecki, P. Kłósiewicz, A. Plata, J. Konopka, W. Zatorski, T. Pierzyński, A. Kowalski.

Zabierający głos członkowie Izby rozwinęli i uzupełnili bogatą problematykę poruszoną w materiałach opracowanych przez Komisję Wnioskową powołaną na zebraniu kierowników zespołów w dniu 17.IX.1980 r., w kolejnych uchwałach Rady, tezach dyskusyjnych Rady oraz w wystąpieniu wprowadzającym dziekana Rady.

W szczególności jako pierwszoplanową wysunięto problematykę praworządności, samorządności i niezawisłości adwokatury. Ponadto wskazywano na potrzebę szybkiego uchwalenia nowych przepisów o ustroju adwokatury, które wydatnie ograniczyłyby nadzór państwowy oraz wprowadziły nowe, demokratyczne zasady powoływania organów samorządowych i warunki wykonywania zawodu adwokackiego. Nakreślono również postulowane zasady wykonywania obsługi prawnej jednostek gospodarki społecznej.

Oceniono krytycznie stan przepisów prawnych w różnych dziedzinach wskazując na konieczność zmian legislacyjnych, poczynając od wprowadzenia nowej ordynacji wyborczej do Sejmu i rad narodowych.

Zgodnie uznano, że istotną gwarancją praworządności jest realizacja pełnej niezawisłości sędziowskiej.

Oceniając działalność naczelnego or-

ganu samorządu adwokackiego w dziedzinie realizacji dotychczasowych postulatów środowiska, podniesiono kwestię zaufania do tych działaczy samorządu, którzy będą w najbliższej przyszłości podejmować działania zmierzające do realizacji uchwał zgromadzeń członków Izby i przyszłego Zjazdu Adwokatury. Ocena tej działalności w okresie poprzedzającym zgromadzenia powinna być dokonywana nie na podstawie zamierzeń, ale na podstawie faktycznych osiągnięć.

Wyniki dyskusji znalazły pełne odzwierciedlenie w końcowej uchwale Zgromadzenia.

W toku dyskusji dokonano również oceny dotychczasowej działalności Rady Adwokackiej w Warszawie oraz Prezydium NRA. W wyniku tej oceny został zgłoszony wniosek o podjęcie w głosowaniu tajnym uchwały wywołującej Prezydium NRA do natychmiastowego zrzeczenia się mandatów.

Minister Sprawiedliwości, zabierając głos w dyskusji, omówił zagadnienia związane z pracami legislacyjnymi resortu. Ustosunkowując się do postulowanych zmian ustawy o adwokaturze, a w szczególności ograniczenia nadzoru państwowego, Minister Sprawiedliwości wyraził gotowość — przed dokonaniem zmian ustawodawczych — w razie potrzeby opracowania w tym zakresie stosownego porozumienia. Poinformował także, że w dniu 14.XI.1980 r. powołał komisję w celu przygotowania wniosków wynikających z przeszło 10-letniej praktyki stosowania /obowiązujących przepisów w zakresie prawa karnego oraz że na stanowisko jednego z wiceprzewodniczących tej komisji został powołany dziekan Rady Adwokackiej adw. M. Dubois.

Zgromadzenie dokonało wyboru delegatów na Zjazd Adwokatury. Z wyłączeniem członków organów naczelnych, którzy z urzędu biorą udział w Zjeździe, zgłoszono 110 kandydatów.

Powołana Komisja skrutacyjna przeprowadziła tajne wybory delegatów oraz tajne głosowanie nad zgłoszonym wnioskiem wzywającym Prezydium NRA do złożenia mandatów.

W wyniku głosowania wybrano 43 delegatów na Zjazd Krajowy Adwokatury. Większością 338 głosów przeciwko 72 Zgromadzenie członków Izby wezwało Prezydium NRA do natychmiastowego złożenia mandatów.

Zgromadzenie członków Izby podjęło następującą uchwałę zaproponowaną przez Komisję Wnioskową:

Uchwała Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Warszawie z dnia 14.XII.1980 r.

Adwokatura warszawska popiera wszystkie siły istniejące w Polsce zmierzające do demokratyzacji życia i usunięcia nieprawidłowości, które paraliżowały życie kraju. Wierzymy, że idee głoszone przez robotników polskich, w szczególności za pośrednictwem NSZZ „Solidarność”, świadczą o głębokim patriotyzmie i wartościach moralnych tkwiących w narodzie polskim. Wyrażamy pogląd, że ściśle przestrzeganie porozumień zawartych przez Rząd z robotnikami stanowi gwarancję rzeczywistej odnowy.

I. Zagadnienia ogólne

1. Samorząd adwokacki powinien kontynuować patriotyczne i demokratyczne tradycje adwokatury polskiej.

2. Zadaniem samorządu adwokackiego jest służyć adwokaturze i godnie reprezentować jej interesy zgodnie z wolą środowiska adwokackiego.

II. Zasady wykonywania zawodu oraz działalność samorządu adwokackiego

1. Niezbędne jest uchwalenie nowej ustawy o ustroju adwokatury opierającej się na następujących zasadach:

a) zawód adwokata może być wykonywany w zespole adwokackim albo na radcostwach prawnych bez ograniczenia wiekowego,

b) powoływanie kierowników zespołów adwokackich oraz organów izb adwokackich powinno się odbywać w drodze demokratycznych, tajnych i bezpośrednich wyborów, bez formalnych ograniczeń co do liczby zgłoszonych kandydatów,

c) naczelne organa adwokatury powinny być wybierane w sposób określony w pkt b) przez Krajowy Zjazd Adwokatury. Delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury wybierają walne zgromadzenia poszczególnych izb adwokackich w proporcji jeden delegat na 30 członków izby,

d) prawo pełnienia określonej funkcji w organie adwokatury powinno ulec ograniczeniu do dwóch kolejnych kadencji,

e) nadzór Ministra Sprawiedliwości nad działalnością samorządu adwokackiego powinien być ograniczony do możliwości:

- uchylenia uchwały organów adwokatury sprzecznej z prawem,
- żądania wszczęcia przeciwko określonemu adwokatowi lub aplikantowi adwokackiemu postępowania dyscyplinarnego.

Zainteresowanemu organowi adwokatury powinno przysługiwać prawo zaskarżenia do Naczelnego Sądu Administracyjnego decyzji Ministra Sprawiedliwości uchylającej uchwałę, jako sprzeczną z prawem,

f) należy stworzyć możliwość łączenia z członkostwem w zespole adwokackim pracy w charakterze zarówno pracownika nauki, jak i radcy w wymiarze pół etatu, jak również umożliwić adwokatom radcom prawnym uzyskanie członkostwa w zespole adwokackim,

g) zespoły adwokackie powinny uzyskać możliwość zajmowania się bez ograniczeń obsługą prawną jednostek gospodarki społecznej,

h) karalność dyscyplinarna oraz problematyka wchodząca w zakres po-

jęcia rękojmi wykonywania zawodu mogą stanowić podstawę do skreślenia z listy adwokackiej jedynie w wykonaniu prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej,

i) komisjom dyscyplinarnym należy zapewnić pełną swobodę w zakresie samodzielnego wyboru właściwej kary dyscyplinarnej — z katalogu kar określonych w ustawie — odpowiednio dostosowanej do charakteru, wagi i okoliczności przewinienia dyscyplinarnego. Postępowanie dyscyplinarne powinno się toczyć bez udziału prokuratora,

j) należy zapewnić adwokaturze w skali ogólnej, wykraczającej poza granice indywidualnych spraw, realny wpływ na tworzenie, funkcjonowanie oraz interpretowanie prawa, w szczególności w drodze:

- składanie Radzie Państwa okresowych sprawozdań z funkcjonowania prawa ocenianego z punktu widzenia ochrony praw i interesów obywateli,
- opiniowania projektów aktów ustawodawczych,
- uczestnictwa w Radzie Legislacyjnej,
- wyrażania stanowiska w sprawie projektu wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej oraz uczestniczenia w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w kwestii ich uchwalania.

2. Opłaty za czynności zespołu adwokackiego powinny być ustalane przez Naczelną Radę Adwokacką w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Finansów oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

W analogicznym trybie powinny być określone zasady tworzenia, działania, organizacji, funkcjonowania i rozwiązywania zespołów adwokackich.

3. Konieczne jest uchylenie regula-

minu NRA z dnia 19.X.1975 r. w sprawie wykonywania zawodu adwokackiego przez emerytów.

4. Należy wprowadzić zastępstwo adwokackie we wszystkich sprawach. W szczególności zastępstwo adwokackie należy dopuścić w sprawach:

- a) przed komisjami rozjemczymi i odwoławczymi z zakresu prawa pracy do czasu przeprowadzenia reformy systemu orzekania,
- b) o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego,
- c) paszportowych,
- d) spadków otwartych za granicą.

5. Należy wprowadzić odpłatność za prowadzenie przez adwokatów spraw z urzędu (ze Skarbu Państwa).

6. Niezbędne jest uchwalenie ustawy o obsłudze prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej opierającej się na następujących zasadach:

- a) radca prawny powinien być całkowicie niezależny przy wykonywaniu czynności zawodowych oraz podlegać bezpośrednio kierownikowi jednostki zatrudniającej,
- b) zarówno nawiązanie jak i rozwiązanie stosunku służbowego z radcą prawnym powinno nastąpić na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej,
- c) należy zachować dotychczasowy wymiar godzin pracy obejmujący 1,5 etatu,
- d) wynagrodzenie radcy prawnego powinno się kształtować na poziomie wynagrodzenia głównego specjalisty lub głównego księgowego bądź wynagrodzenia równorzędnego tym stanowiskom w jednostce zatrudniającej,
- e) radcy prawnemu przysługuje dodatkowe wynagrodzenie z tytułu prowadzenia procesów arbitrażowych w wysokości 2% wartości przedmiotu sporu. Wysokość tego rodzaju wynagrodzenia nie może przekraczać w ciągu roku kalendarzowego 6-miesięcznego wynagro-

- dzenia zasadniczego pobieranego w danym zakładzie pracy,
- f) opinii radcy prawnego wymagają w szczególności decyzje łączące się ze skutkami prawnymi oraz zarządzenia wydawane przez kierownika zakładu pracy,
  - g) nadzór nad obsługą prawną jednostek gospodarki uspołecznionej powinien być powierzony Ministrowi Sprawiedliwości,
  - h) radcowie prawni będący adwokatami odpowiadają dyscyplinarnie wyłącznie przed organami dyscyplinarnymi adwokackimi.

7. Komisja Wnioskowa w pełni popiera stanowisko Rady Adwokackiej w Warszawie zawarte w trzykrotnych uchwałach z 24.III.1960 r., 19.X.1967 r. oraz 22.VI.1972 r. w sprawie wpisu na listę adwokatów b. egz. aplikanta adwokackiego · Izby Adwokackiej w Warszawie doc. dra hab. Wiesława Chrzanowskiego.

8. Zjazd Adwokatury oraz Walne Zgromadzenia powinny wybierać w głosowaniu tajnym prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej oraz dziekanów rad adwokackich.

9. Pozostałe wnioski dotyczące prawa o ustroju adwokatury oraz zasad wykonywania zawodu, jak również wniosek w sprawie adw. Aleksandra Rzący przekazuje się Radzie Adwokackiej w Warszawie w celu rozważenia możliwości ich załatwienia.

III. Obowiązujący system prawny i funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości

1. Niezbędne jest opracowanie, poprzedzonego publiczną dyskusją, projektu nowej ordynacji wyborczej do Sejmu i rad narodowych. Nowa ordynacja powinna ściśle odpowiadać zasadom wyrażonym w art. 2 i art. 100 Konstytucji PRL oraz gwarantować pełną i trwałą demokratyzację życia politycznego i społecznego.

2. Konieczne jest wprowadzenie

powszechnej jawności aktów normatywnych oraz przyjęcie zasady, że wszelkie akty prawne powinny być wydawane na podstawie delegacji wynikającej z przepisu ustawy lub dekretu wydanego z mocą ustawy, jak również że normy nie publikowane w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim czy w odpowiednim Dzienniku Urzędowym nie mają mocy prawa i nie obowiązują.

3. Nowelizacja kodeksu karnego zarówno w części ogólnej jak i szczególnej powinna zmierzać do realizacji następujących założeń:

- a) szerszego stosowania wolnościowych środków polityki karnej,
- b) bezwzględnego zniesienia kary śmierci,
- c) ograniczenia oraz wydatnego obniżenia bardzo wysokich obecnie tzw. progów kary pozbawienia wolności,
- d) ograniczenia nadmiernej represji ekonomicznej m.in. przez wprowadzenie zakazu orzekania kary grzywny obok kary konfiskaty majątku,
- e) nowego zdefiniowania pojęcia „wielkiej” i „znaczej” wartości, a także wszelkich zamienników ekonomicznych — w drodze odpowiedniego uwzględnienia powstałego oraz postępującego procesu inflacji.

4. Konieczna jest zmiana kodeksu cywilnego oraz przepisów związkowych w części dotyczącej zarówno obrotu jak i dziedziczenia nieruchomości rolnych — w kierunku ich dostosowania do potrzeb gospodarki narodowej oraz ugruntowania na wsi poczucia stabilizacji indywidualnej własności rolnej.

5. Należy uchylić przepisy ustawy z dnia 14.VII.1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 z późniejszymi zmianami) w części dotyczącej ustanowienia na rzecz Skarbu Państwa prawa pierwokupu (wykupu).

6. Należy zmienić ustawę z dnia

12.VI.1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 20, poz. 105) przez przyznanie poszkodowanym pracownikom prawa dochodzenia dalej idących roszczeń, niż to zostało określone w ustawie, przed sądami powszechnymi na zasadach ogólnych uregulowanych w kodeksie cywilnym.

7. Spory z zakresu prawa pracy powinny być przekazane specjalnym nowo utworzonym wydziałom sądów rejonowych z jednoczesnym:

- a) utworzeniem z okręgowych sądów pracy i ubezpieczeń społecznych — instytucji rewizyjnej w stosunku do orzeczeń sądów rejonowych w sprawach ze stosunków pracy,
- b) przekształceniem komisji rozjemczych w komisje mediacyjne, które w ramach dotychczasowej właściwości powinny mieć obowiązek rozpoznania każdej sprawy oraz prawo zakończenia sporu wyłącznie w formie ugody,
- c) zlikwidowaniem komisji odwoławczych.

8. Orzecznictwu Naczelnego Sądu Administracyjnego powinny być poddane sprawy z zakresu zobowiązań podatkowych oraz innych świadczeń pieniężnych objętych przepisami o zobowiązaniach podatkowych.

9. Należy zmienić przepisy ustawy z dnia 19.XII.1975 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 228) przez obniżenie skali podatkowej.

10. Należy znowelizować ustawę z dnia 17.VI.1959 r. o paszportach (Dz. U. z 1967 r. Nr 17, poz. 81 z późniejszymi zmianami) przez ustanowienie obowiązku uzasadniania decyzji odmawiających wydania paszportu oraz wprowadzenie ich sądowej kontroli.

11. Niezbędne jest uchwalenie ustawy o prawie prasowym, regulującej zakres obowiązków i uprawnień dziennikarzy oraz redakcji pism i czasopism, jak również zasady odpowie-

dzialności za nadużycie wolności prasy oraz za przekazanie prasie danych niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy.

12. Konieczne jest uchwalenie ustawy regulującej kontrolę prasy, publikacji i widowisk, ograniczającej dotychczasowe swobodne uznanie organów administracji państwowej oraz wprowadzającej sądową kontrolę wydawanych w tych sprawach decyzji administracyjnych.

13. Konieczne jest wprowadzenie zasady, że sędziowie Sądu Najwyższego są powoływani przez Radę Państwa na czas nieokreślony oraz że sędziego Sądu Najwyższego można odwołać bez jego zgody jedynie wówczas, gdy ukończył 70 lat życia lub gdy z przyczyn zdrowotnych stał się trwale niezdolny do pełnienia swoich obowiązków. Realizacja powyższych postulatów wymaga odpowiedniej nowelizacji art. 61 ust. 3 Konstytucji PRL oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 15.II.1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 11, poz. 54 z późniejszymi zmianami).

14. Niezbędne jest zniesienie we wszystkich postępowaniach, w których ona obecnie występuje, instytucji rewizji nadzwyczajnej oraz wprowadzenie na jej miejsce możliwości zaskarżenia przez każdą ze stron wyroku lub orzeczenia drugiej instancji do Sądu Najwyższego. Podstawą postulowanej skargi do Sądu Najwyższego powinno być naruszenie przepisów prawa materialnego lub takie naruszenie przepisów prawa formalnego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

15. Należy konsekwentnie realizować zasadę pełnej niezawisłości sędziowskiej, w szczególności w drodze:

- a) wyeliminowania wszelkiego rodzaju instrukcji oraz innych form administracyjnego nacisku zmierzającego do wpływania na wynik spra-

wy lub kształtowanie orzecznictwa sądowego,

- b) ograniczenie wytycznych wymiaru sprawiedliwości uchwalanych przez Sąd Najwyższy do wypadków wyjątkowych, budzących rzeczywiste wątpliwości interpretacyjne,

- c) zaniechania podejmowania uchwał o charakterze kierunkowym, zawierającym ogólne wytyczne kształtujące linie orzecznictwa oraz ustalające zasady represji karnej.

W omawianej dziedzinie postuluję się uchylenie uchwały z dnia 17. X.1979 r. VII KZP 32/78 połączonych Izb Karnej i Wojskowej Sądu Najwyższego w sprawie niektórych nieprawidłowości w orzecznictwie sądów w sprawach karnych.

16. Konieczne jest wyeliminowanie z kryteriów oceny pracy poszczególnych sędziów oraz całych sądów i ich wydziałów, zarówno cywilnych jak i karnych, kryteriów statystyki, obejmujących m.in. liczbę osadzonych spraw, czas trwania postępowania sądowego, jak również wymiary orzeczonych kar oraz wypadki warunkowego zawieszania kary pozbawienia wolności.

17. Wypowiadamy się za obniżeniem opłat i kosztów sądowych zarówno w sprawach karnych jak i cywilnych oraz za uregulowaniem postępowania egzekucyjnego przez:

- a) zmianę ustawy z dnia 23.VI.1973 r. o opłatach sądowych w sprawach karnych, jako sprzecznej z konstytucyjnym prawem do obrony oraz międzynarodowymi porozumieniami dotyczącymi Praw człowieka (dotyczy to przede wszystkim prohibicyjnych opłat w postępowaniu rewizyjnym),
- b) zmianę rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13.VI.1967 r. w sprawie określania wysokości wpisów w sprawach cywilnych w brzmieniu znowelizowanym w 1973 r. — w kierunku obniżenia wpisów sto-

sunkowych oraz ustalenie maksymalnej wysokości wpisów ostatecznych odpowiadających realnym możliwościom płatniczym społeczeństwa,

- c) stosowanie przy egzekucji grzywnien i kosztów sądowych zasad określonych w art. 151 k.k.w.

18. Opowiadamy się za wprowadzeniem górnej granicy wieku ławników.

19. Konieczne jest zapewnienie pełnej realizacji konstytucyjnego prawa każdego obywatela do obrony w drodze odpowiedniej nowelizacji k.p.k. zmierzającej do wprowadzenia w życie następujących zasad:

- a) powołania instytucji sędziego śledczego, który jako jedyny organ miałby w postępowaniu przygotowawczym prawo stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztu,
- b) organ prowadzący postępowanie przygotowawcze powinien mieć obowiązek pouczenia podejrzanego przy przedstawieniu zarzutów o przysługującym mu prawie odmowy składania wyjaśnień,
- c) przesłuchanie w charakterze podejrzanego może nastąpić tylko po przedstawieniu zarzutów,
- d) na żądanie podejrzanego przy pierwszym przesłuchaniu powinien uczestniczyć wskazany przez niego obrońca,
- e) w postępowaniu przygotowawczym podejrzany powinien mieć zapewnioną możliwość swobodnego porozumienia się ze swoim obrońcą bez udziału osób trzecich,
- f) obrońca bez jakichkolwiek ograniczeń powinien mieć możliwość zapoznania się w postępowaniu przygotowawczym z aktami sprawy przy pisaniu zażalenia na zastosowanie aresztu tymczasowego,
- g) należy wyeliminować możliwość powierzenia w całości śledztwa organom MO,
- h) należy ograniczyć możliwość stosowania tymczasowego aresztowania w

sprawach zagrożonych karą do 3 lat pozbawienia wolności.

- i) oskarżony niewinny nie może być skazany w postępowaniu przed sądem II instancji,
- j) w każdym wypadku niewinnienia lub umorzenia postępowania oskarżonemu (podejrzanemu) — w razie stosowania tymczasowego aresztowania — powinno przysługiwać prawo do odszkodowania.

20. Niezbędne jest wyeliminowanie możliwości osadzania podejrzanych, po wydaniu nakazu aresztowania, w aresztach podległych organom MO — w drodze odpowiedniego znowelizowania art. 209 k.k.w.

21. Uznając, że stosowanie przez organy ścigania niedozwolonych metod w postaci przymusu fizycznego i psychicznego przybrało niepokojące rozmiary oraz że zjawisko to obniża dotkliwie powagę wymiaru sprawiedliwości, prowadzi niejednokrotnie do błędnych orzeczeń sądowych i wywołuje rozdzwiek pomiędzy społeczeństwem a organami ścigania — postuluje się zbadanie wszystkich wypadków, w których podejrzani podnoszą, że stosowano względem nich przemoc fizyczną albo w inny sposób niedozwolony wpływno na odebranie od nich wyjaśnień, wzmoczenie nadzoru prokuratury nad sposobem przeprowadzania postępowania przygotowawczego oraz zaostrzenie odpowiedzialności sprawców nadużyć jak i osób winnych braku nadzoru — przez wprowadzenie odpowiednich przepisów w kodeksie karnym.

22. Konieczne jest wprowadzenie do statystyki GUS-u danych o przestępczości oraz o populacji więziennej.

23. Należy zmienić regulamin więzienny oraz regulamin ośrodka zastosowania społecznego, jak również przepisy o warunkowym przedterminowym zwolnieniu,

24. Niezbędne jest podwyższenie ra-

cji żywnościowych w zakładach karnych.

25. Niedopuszczalne jest stosowanie rygorów więziennych przed uprawomocnieniem się wyroku.

26. Konieczne jest przyspieszenie prac nad ustawą o zwalczaniu przestępczości i demoralizacji nieletnich i poddanie projektu pod publiczną dyskusję.

W zakresie treści ustawy postuluje się prowadzenie czynności dochodzeniowych wyłącznie przez sędziów dla nieletnich z jednoczesnym ograniczeniem uprawnień MO do dokonywania czynności wyłącznie na zlecenie sędziego. W zakresie wykonawstwa karnego w sprawach nieletnich postuluje się zmodernizowanie zakładów wychowawczych i poprawczych, podniesienie kwalifikacji kadr wychowawczych oraz znaczne dofinansowanie zakładów.

27. Wypowiadamy się za niezwłocznym znowelizowaniem przepisów k.k.w. przez wprowadzenie zasady przeprowadzania badań stanu zdrowia więźniów i osób tymczasowo aresztowanych wyłącznie przez komisje lekarskie składające się z lekarzy spoza więziennej służby zdrowia.

28. Konieczne jest wprowadzenie przymusu adwokackiego przy rozpoznawaniu spraw w trybie przyspieszonym oraz wprowadzenie do obowiązujących przepisów kodeksu postępowania o wykroczeniach artykułu analogicznego do art. 73 § 1 k.p.k. zdanie drugie. Rozdział 46 k.p.k. powinien być uzupełniony przepisem, że na areszt zastosowany przez kolegium przysługuje zażalenie do sądu rozpoznawane w terminie przewidzianym przez art. 214 k.p.k.

29. Niezbędne jest wprowadzenie przymusu adwokackiego przy oskarżeniu z art. 210 k.k. oraz w wypadkach, gdy pokrzywdzonym jest pracownik organów wymiaru sprawiedliwości lub organów ścigania. Koszty obrony z

urzędu powinny być ściągane w pierwszej kolejności przed kosztami sądowymi i grzywną, a w wypadku uniewinnienia powinny być pokrywane przez Skarb Państwa.

30. Niezbędna jest nowelizacja ustawy o przerywaniu ciąży przez wzmożenie ochrony płodu.

31. W związku z charakterem funkcji notariusza jako osoby zaufania publicznego niezbędne jest przywrócenie zasady swobodnego wyboru notariusza przez klienta.

32. Popieramy wniosek o zarejestrowanie Stowarzyszenia „Patronat” jako organizacji specjalistycznej niosącej pomoc więźniom i ich rodzinom.

IV. Zagadnienia socjalno-bytowe

1. Wobec podjęcia przez władze decyzji o wprowadzeniu nowych przepisów dotyczących opłat za czynności zawodowe zespołów adwokackich — ustosunkowanie się do tych przepisów będzie możliwe dopiero po ich ogłoszeniu.

2. Postuluje się zniesienie obowiązku opłacania przez adwokatów-członków zespołów adwokackich podatku od wynagrodzeń.

3. Konieczne jest zniesienie górnej pulapu wynagrodzenia adwokatów członków zespołów adwokackich (należy uchylić § 1 ust. 2 lit. b regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej).

4. Opowiadamy się za przyznaniem adwokatom-członkom zespołów adwokackich prawa do zasiłków chorobowych ZUS-u poczynając od pierwszego dnia choroby. Powyższe wymaga stosownej zmiany przepisów, m.in. ust. 1, 2 i 3 okólnika nr 1 ZUS-u z dnia 12.I.1976 r. znak Zn-003-7/75 w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w czasie choroby i macierzyństwa adwokatom-członkom zespołów adwokackich oraz art. 76 u.o.u.a. i § 37 rozp.

Ministra Sprawiedliwości w sprawie zespołów adwokackich, na które to przepisy powołuje się wymieniony wyżej okólnik.

5. Do czasu zniesienia podatku od wynagrodzeń, za podstawę wymiaru rent i emerytur dla adwokatów-członków zespołów adwokackich powinno się brać wynagrodzenie brutto wraz z kwotami odpisywanymi na fundusz urlopowy.

6. Adwokaci powinni być objęci przepisami w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę.

7. Niezbędne jest wprowadzenie ferii sądowych.

8. Praca adwokata powinna uprawniać do dodatkowej powierzchni mieszkalnej w lokalach podlegających szczególnej kontroli najmu i w lokalach spółdzielczych oraz do zwiększonej powierzchni całkowitej domów jednorodzinnych.

9. Niezbędne jest zabezpieczenie potrzeb lokalowych zespołów adwokackich.

10. Wzywa się Naczelną Radę Adwokacką do wystąpienia do właściwych organów o uwzględnienie w przyszłej ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym zasady rewaloryzacji emerytur i rent starego portfela poprzez wprowadzenie zasady korygowania świadczeń emerytalnych na podstawie aktualnych wskaźników wzrostu kosztów utrzymania.

11. Konieczne jest utrzymanie dotychczasowego systemu dopłat do rent i emerytur adwokackich, z tym wyjaśnieniem, że dopłaty te w chwili obecnej powinny być podwyższone dla samotnych do kwoty 4 500 zł, a dla utrzymujących rodziny — do 5 000 zł. Należy rozważyć możliwość podwyższenia dotychczasowych dopłat (w wysokości 300 zł) dla otrzymujących wyższe emerytury.

12. Odprawa pośmiertna powinna wynosić 30 000 zł.

13. Przekazuje się Naczelnej Radzie

Adwokackiej postulat dotyczący celowości budowy w przyszłości Domu Adwokata Emeryta i Rencisty dla zapewnienia spokojnej starości samotnym kolegom, a do czasu urzeczywistnienia tego projektu — propozycję przekształcenia Domu Pracy Twórczej Adwokata w Grzegorzewicach (lub jego części) na ten właśnie cel.

14. Należy rozważyć możliwość odrowadzenia z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich pewnych kwot na cele wymienione w pkt 13.

B. Uchwały Rady

Na posiedzeniu w dniu 2.X.1980 r. Rada Adwokacka postanowiła — w związku z wyróżniającą postawą egz. apl. adw. Stanisława Zabłockiego w toku egzaminu adwokackiego w dniach 5, 6 i 13.IX.1980 r. — wyrazić egz. apl. adw. Stanisławowi Zabłockiemu uznanie za wzorową aplikację adwokacką oraz za osiągnięcie bardzo dobrych ocen ze wszystkich przedmiotów w wyniku ustnego egzaminu adwokackiego.

*

Na posiedzeniu w dniu 23.X.1980 r. Rada Adwokacka postanowiła — w związku z wyróżniającą się postawą egz. apl. adw. Marii Kiszkurno w toku egzaminu adwokackiego w dniach 10, 11 i 22.X.1980 r. — wyrazić egz. apl. adw. Marii Kiszkurno uznanie za wzorową aplikację adwokacką za osiągnięcie bardzo dobrych ocen ze wszystkich przedmiotów w wyniku ustnego egzaminu adwokackiego.

*

Rada Adwokacka stwierdzając, że przebieg wizyty delegacji adwokatury francuskiej wykazał doskonałą organizację i ogromny wkład pracy ze strony przewodniczącego Komisji Współ-

pracy z Zagranicą adw. Henryka Pielńskiego, osób towarzyszących: adw. adw. H. Nowodworskiej-Grohman, Z. Sierpińskiej-Dubois, J. Biejata, H. Piekarskiej, J. Malinowskiego z żoną, B. Falkiewicza, Z. Olchowicza, A. Łapińskiego, M. Duszyńskiej-Tarnowskiej, Z. Czerskiego, P. Borowskiego, J. Zielińskiego i personelu Klubu Adwokatów, co spotkało się z uznaniem ze strony gości i przyczyniło się do sprawnego przebiegu wizyty — postanowiła wyrazić podziękowanie:

- adw. H. Pielńskiemu — za pełen zaangażowania wkład pracy w organizację wizyty delegacji adwokatury paryskiej,
- wszystkim adwokatom i osobom oraz personelowi Klubu — za ich usługi, które świadczyli w czasie wizyty i przyczynili się do jej uświetnienia.

*

Na posiedzeniu w dniu 8.I.1981 r. Rada Adwokacka postanowiła zwrócić się do Rady Narodowej m.st. Warszawy z wnioskiem o nadanie jednej z ulic Warszawy imienia adw. Stanisława Garlickiego.

C. Informacje — Komunikaty

1. *Złożenie wieńca*
Delegacja adwokatury warszawskiej złożyła w dniu 16.XII.1980 r. wieńiec pod pomnikiem Ofiar Grudnia 1970 r. w Gdańsku.

2. *Z działalności Komisji Szkolenia Apl. Adw.*

W miesiącu wrześniu 1980 r. odbył się egzamin adwokacki 8 aplikantów naszej Izby. Egzamin zdali wszyscy aplikanci, a Kol. Stanisław Zabłocki otrzymał ocenę bardzo dobrą.

W październiku 1980 r. odbył się kolejny egzamin adwokacki. Zdawały 2

osoby (jedna z izby siedleckiej). Zdali wszyscy. Kol. Maria Kiszkurno otrzymała ocenę bardzo dobrą, wykazując znakomite przygotowanie.

Na posiedzeniu Rady w dniu 20. XI.1980 r. i w dniu 18. XII.80 r. złożyli uroczyste ślubowanie agzaminowani aplikanci adwokaccy:

- Aratyn Sławonir
- Fajfer-Bela Ewa
- Garmada Ryszard
- Żarnicka-Krasuska Teresa
- Zabłocki Stanisław
- Jasiński Zbigniew
- Marciniak Krystyna
- Lewański Grzegorz
- Kiszkurno Maria

W dniach 5—7 grudnia 1980 r. odbyło się sympozjum w Grzegorzewicach dla aplikantów adwokackich na temat „Biegły w procesie sądowym”. Kierownikiem był adw. A. Kiwerski.

W miesiącu grudniu 1980 r. Samorząd Aplikancki zorganizował spotkanie z drem Lamentowiczem na temat „Polityczna geneza ruchu odnowy w Polsce 1980 r.”.

Odbyło się także zebranie aplikantów adwokackich, na którym adw. J. Kulisiewicz przedstawił aktualne problemy i postulaty adwokatury warszawskiej.

Należy z satysfakcją odnotować, że na grudniowym zgromadzeniu adwokatów Izby Warszawskiej zabierał głos apl. adw. Z. Gintowt, prezentując wnioski aplikantów pod adresem władz samorządowych.

3. Z działalności Komisji Kultury

W dniu 4. XII.1980 r. odbyło się spotkanie z doc. drem hab. W. Chrzanowskim i adw. J. Olszewskim na temat Konwencji MOP i zagadnień prawnych dotyczących rejestracji NSZZ „Solidarność”. W spotkaniu wzięło udział ok. 190 osób.

Wspólnie z Kołem Adwokatów Emerytów i Rencistów zorganizowano, z udziałem 70 osób, w dniu 3. XI.1980 r.

spotkanie z prof. drem hab. J. Mossakowskim na temat problematyki starości.

W dniu 29. XI.1980 r. odbył się uroczysty wieczór z okazji 150 rocznicy powstania listopadowego.

Ponadto Komisja zorganizowała bal sylwestrowy w lokalu Klubu Adwokatów.

Komisja rozprowadziła wśród członków Izby 500 biletów na 10 przedstawień teatralnych.

4. Spotkanie z Zarządem Koła Adwokatów Emerytów i Rencistów

W dniu 29. XI.1980 r. odbyło się spotkanie Rady Adwokackiej z Zarządem Koła Adwokatów Emerytów i Rencistów. W toku spotkania omówiono m. in. problemy wykonywania zawodu po osiągnięciu wieku emerytalnego — wypowiadając się krytycznie przeciwko dalszemu stosowaniu Regulaminu NRA w tym zakresie — a nadto sprawy wczasów w DPTA w Grzegorzewicach, sprawy wysokości emerytur i rent, rozszerzenia pomocy lekarskiej oraz działalność kulturalno-rozrywkową.

*

W dniu 7. I.1981 r. Zarząd Koła Adwokatów Emerytów i Rencistów zorganizował doroczne spotkanie towarzyskie z udziałem ok. 100 członków Koła. W spotkaniu uczestniczył dziekan Rady, który złożył informację o przebiegu Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatury w Poznaniu.

5. Wizyta w Paryżu.

W dniach 29. I.—2. II.1981 r. przebywała w Paryżu delegacja adwokatury polskiej w składzie: adw. Maciej Dubois, dziekan Rady Adwokackiej w Warszawie, i adw. Hanna Nowodworska-Grohman, członek tejże Rady. Delegacja wyjechała na zaproszenie Paryskiej Rady Adwokackiej na Conference du Stage.

Dnia 30.I.1981 r. delegacja została przyjęta przez dziekana Paryskiej Rady Adwokackiej J. Couturon w jego gabinecie w Pałacu Sprawiedliwości oraz podjęta śniadaniem. Po śniadaniu delegację przyjął sekretarz Generalny Pierwszego Prezesa Izby Apelacyjnej, który oprowadził ją potem po salach Trybunału. Wieczorem dnia 30.I.1981 r. delegacja brała udział w spotkaniu towarzyskim zorganizowanym przez członka Paryskiej Rady Adwokackiej adw. Ch. Tchang-Benoit. W spotkaniu brali udział — poza adwokatami z Paryża — delegacje adwokatury z Danii, Holandii, Kanady i Szwajcarii. Dnia 31.I.1981 r. delegacja uczestniczyła w głównych oficjalnych uroczystościach Conference w Pałacu Sprawiedliwości. Przemówienia na konferencji wygłosili: dziekan paryskiej Rady Adwokackiej, minister sprawiedliwości oraz stażyści, którzy zajęli dwa pierwsze miejsca w organizowanym w czasie konferencji konkursie krasomówczym. Tematem przemówienia dziekana i ministra była sytuacja w adwokaturze francuskiej i paryskiej, a także projekt reformy szkolenia młodych adwokatów oraz problemy socjalne adwokatury. W godzinach wieczornych dnia 31.I.1981 r. delegacja uczestniczyła w przyjęciu wydanym przez dziekana Paryskiej Rady. Przyjęcie odbyło się w sali św. Ludwika w Pałacu Sprawiedliwości, a uczestniczyły w nim zaproszone delegacje adwokatów z całego świata, członkowie palestry i magistratury paryskiej, adwokaci z innych izb Francji. Z państw socjalistycznych — poza delegacją polską — obecni byli przedstawiciele adwokatury węgierskiej, jugosłowiańskiej i rumuńskiej. Delegacja polska spotykała się z dużym zainteresowaniem i sympatią. W dniu 1.II.1981 wieczorem delegacja obecna była na przyjęciu wydanym przez paryskiego adwokata Paula

Szigeti. Na przyjęciu tym adw. Szigeti odznaczony został wysokim odznaczeniem francuskim. Dekoracji w imieniu prezydenta Francji dokonał b. dziekan Paryskiej Rady Adwokackiej. W przyjęciu poza delegacją polską i adwokatami paryskimi uczestniczyła delegacja węgierska, ambasador Węgier, konsul węgierski i konsul generalny PRL. Adw. Szigeti odznaczony został także odznaczeniem nadanym przez Min. Sprawiedliwości Węgier i Naczelną Radę Adwokacką Węgier.

Należy podkreślić, że przyjęcie delegacji przez dziekana w pierwszym dniu pobytu, wspólne śniadanie i zwiedzanie Pałacu Sprawiedliwości przekraczało oficjalny program i było wyrazem szczególnego zainteresowania delegacją polską, a także formą rewanżu związanego z pobytem dziekana Rady Paryskiej we wrześniu 1980 r. w Warszawie. W trakcie spotkania w siedzibie Rady omówiono formy dalszych kontaktów, a w szczególności zwrócono uwagę na możliwość wymiany młodych adwokatów przy zachowaniu zasad maksymalnych oszczędności. Dziekan Dubois wręczył dziekanowi Couturon list od prezesa NRA adw. dra Zdzisława Czeszejki-Sochackiego. W roku bieżącym zarówno gospodarze jak i wszystkie delegacje, z którymi nawiązano kontakt, interesowali się problemami polityczno-społeczno-gospodarczymi Polski oraz problemami wymiaru sprawiedliwości i prac adwokatury, a szczególnie sprawą perspektyw rozszerzenia jej samorządności.

6. Inne spotkania

W dniu 5.II.1981 r. Rada Adwokacka w Warszawie zorganizowała spotkanie środowiskowe poświęcone omówieniu uchwał Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatury w Poznaniu oraz projektu ustawy „Prawo o adwokatu-

rze". W spotkaniu wzięli również udział delegaci na Zjazd oraz członkowie Komisji Legislacyjnej Zjazdu z ramienia Izby Warszawskiej.

*

W dniu 16.II.1981 odbyło się otwarte zebranie Podstawowej Organizacji Partyniej Izby Adwokackiej w Warszawie.

Tematem zebrania była dyskusja nad zreferowanym przez prezesa NRA adw. dra Z. Czeszejko-Sochackiego projektem ustawy „Prawo o adwokaturze”.

Opracował adw. A. Konopka

D. Z działalności Koła Emerytów i Rencistów

1. Koło Adwokatów Emerytów i Rencistów przy Warszawskiej Radzie Adwokackiej rozpoczęło już piętnasty rok swojej działalności. Obecny Zarząd Koła (11 osób) reprezentowany jest przez Prezydium, w skład którego wchodzi: przewodniczący — adw. Drozdowicz, zastępca przewodniczącego — adw. W. Kamińska oraz sekretarz — adw. J. Zaborowski. Zarząd Koła kontynuuje prace swoich poprzedników, działając w dwóch zasadniczych pionach: a) socjalno-bytowym i b) kulturalno-rozrywkowym, rozwijając ponadto nową formę pracy, która polega na nawiązywaniu bezpośrednich kontaktów z członkami Koła. Działalność ta, mająca na celu zaznajomienie się Zarządu z warunkami bytowymi i zdrowotnymi oraz potrzebami kolegów, objęła najstarsze roczniki. Dotarliśmy w ten sposób do ok. 50 kolegów. Jednym z nich zapewniono konieczną opiekę, innym — pomoc materialną, skierowanie na wczasy itp.

2. Członkowie Zarządu Koła pełnią stale dyżury w każdy poniedziałek w

godz. od 13 do 14 w lokalu Rady Adwokackiej, co pozwala kolegom mającym sprawy do załatwienia przez Koło na bezpośredni kontakt.

3. Kontynuujemy stale towarzyskie spotkania członków Koła w pierwszą środę każdego miesiąca. Spotkania te połączone są z zaprogramowaną imprezą: a) rozrywkową (np. koncert), b) odczytem popularno-naukowym (np. z zakresu gerontologii, historii i in.), c) pogadankami dotyczącymi działalności pamiętnikarskiej lub literackiej naszych kolegów.

W okresie ubiegłego roku odbyły się następujące imprezy:

6 lutego — pogadanka mgr I. Śmieli pt. „Bądź zawsze młody”,

5 marca — referat kol. mec. K. Pędowskiego pt. „O konspiracji adwokatów w okresie II wojny światowej”,

7 marca — odczyt prof. dr H. Szwarz pt. „Z zagadnień profilaktyki gerontologicznej”,

2 kwietnia — koncert szopenowski w wykonaniu p. Harupo-Haruda z Akademii Muzycznej w Warszawie,

8 października — spotkanie z kol. mec. J. Balicką i prof. drem J. Balickim, autorami książki „Jak to w dyplomacji ładnie” („Iskry” 1980 r.),

5 listopada — spotkanie z kol. mec. M. Ludzińskim, autorem pamiętnika „Wspominki i notatki 1912—1980”, przy lampce miodu własnego sycenia,

3 grudnia — odczyt pt. „Problemy starzenia się mózgu”, wygłoszony przez prof. dra hab. J. Mosakowskiego z udziałem prof. dra hab. I. Hauszmanowej.

4. Organizuje się zwiedzanie muzeów, wystaw oraz wycieczki. W roku ubiegłym środowisko nasze zwiedziło 10 muzeów, w tym muzea w Łazienkach i Wilanowie, oraz wzięło udział w 3 interesujących wycieczkach: stat-

kiem do Serocka, autokarem na trasie Góra Kalwaria — Czersk — Przyczółek Magnuszewski, a poza tym zwiedzano też autokarem Warszawę.

5. Zebrania Zarządu Koła odbywają się raz na miesiąc zgodnie z regulaminem lub częściej w miarę potrzeby. Na przykład w dniu 8 grudnia ub. r. odbyło się zebranie rozszerzonego Zarządu Koła w celu przedyskutowania postulatów przygotowanych na przedjazdowe Zgromadzenie Izby. Wnioski z tego zebrania zgłoszone zostały na wspomniane Zgromadzenie Izby warszawskiej i przez nie przyjęte.

6. W ramach współpracy Zarządu Koła z Radą Adwokacką odbyło się w dniu 18 listopada wspólne zebranie, któremu przewodniczył dziekan adw.

Maciej Dubois. Na zebraniu tym przewodniczący Koła zaznajomił Radę Adwokacką z działalnością Koła i potrzebami jego członków. W dyskusji zabrali głos członkowie Rady i Zarządu Koła.

7. Działalność roku 1980 uwieńczyło spotkanie noworoczne, które odbyło się w dniu 7 stycznia br. Około 100 członków naszego Koła spędziło przyjemnie kilka godzin przy wspólnej uroczystej kolacji, którą zaszczylił swoją obecnością dziekan Rady adw. M. Dubois, wicedziekan adw. Jerzy Malinowski oraz b. przewodniczący Koła a obecnie jego honorowy prezes adw. Juliusz Kloss.

J.B.

PRASA O ADWOKATURZE

Podnoszony od dawna przez środowisko adwokatów postulat rewizji wysokości opłat sądowych, zwłaszcza w sprawach karnych, będący sprzeciwem przeciwko fiskalizacji wymiaru sprawiedliwości, znalazł nieoczekiwane poparcie ze strony zespołu redakcyjnego tygodnika „Prawo i Życie”, będącego organem prasowym Zrzeszenia Prawników Polskich. W tygodniku (nr 15 z dnia 12 kwietnia br.) zamieszczono obszerny *List otwarty do ministra sprawiedliwości*, w którym wyłuszczone zostały poważne zastrzeżenia do szeroko stosowanej przez sądy „ekonomizacji wymiaru sprawiedliwości”. W powołanym wystąpieniu prasowym przypomniano postulaty adwokatury w tej materii i wskazano na znane stanowisko Naczelnej Rady Adwokackiej, przytaczając fragment jej opracowania w tym przedmiocie.

W końcowych ustępach „Listu otwartego” podano:

„W naszym najgłębszym przekonaniu wymiar sprawiedliwości nie może być traktowany jako dochodowe przedsiębiorstwo wraz ze wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami. Sytuacja odmienna musi nieuchronnie prowadzić do tego, że sądy, cieszące się w społeczeństwie znacznym autorytetem, zaczną być przez obywateli oceniane nie tylko jako organy ochrony prawa i wymiaru sprawiedliwości, lecz również jako instrument drenażu fiskalnego, co stanowiłoby zaprzeczenie ich zadań i funkcji. Uznajemy za słuszne głosy tych prawników, którzy domagają się nowelizacji ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz modyfikacji opłat w sprawach cywilnych w taki sposób, by czyniły one środki ochrony prawnej dostępnymi dla wszystkich, a nie jedynie dla uprzywilejowanych finansowo. Na uwagę zasługuje zwłaszcza postulat zgłoszony przez środowisko adwokatów, by opłaty za drugą instancję w sprawach karnych wynosiły jedynie 5, a nie, jak to jest obecnie, 10 procent orzekanych grzywien oraz by wyraźnie określono